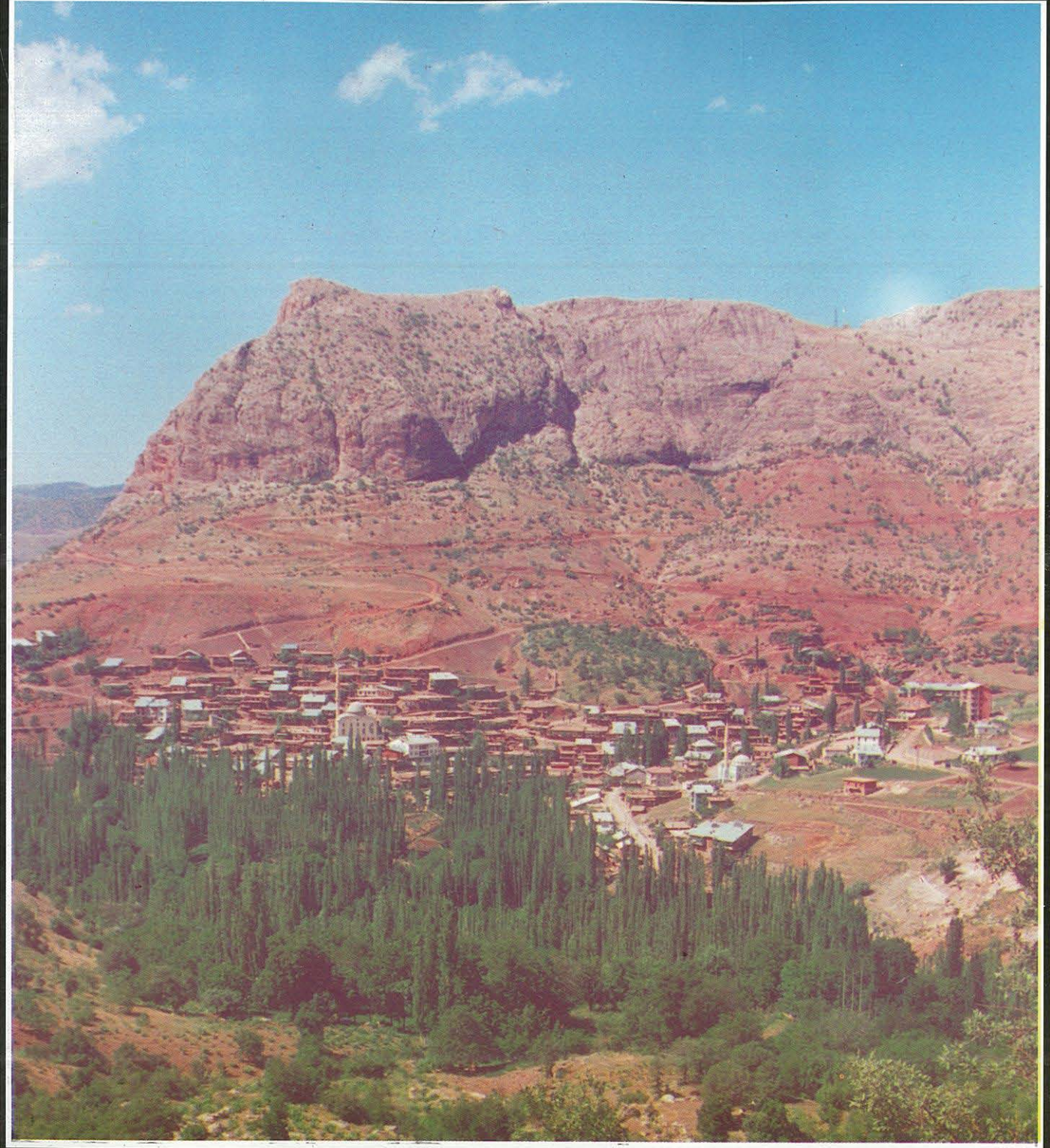

ÇETMİ'nin SESİ

GÖZÜ, KULAĞI, NABZI...

YIL: 1 SAYI: 4 TEMMUZ - AĞUSTOS 1998

ÖZ-EL

DEKORASYON-İNŞAAT-AMBALAJ-REKLAM-SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Ahmet Özel

*Alçıpan Asma Tavan *Sütun *Taşyünü Asma tavan
*Kartonpiyer *Restorasyon *Dekorasyon *Kemer - Pano
*Karton poşet *Kutu Mendil *Eşantiyon *Promosyon İmalatı

Merk.: Nişantaşı Mah. Kalemkar Sk.
Nişantaşı Sit. 9/D Selçuklu/KONYA

Tel. : 0.332. 237 57 55
Fax : 0.332. 237 57 54

Şube : Sultansah Cad.
Çevik.Äp. 18/F Selçuklu/KONYA

Tel. : 0.332. 350 78 78
Cep : 0.542. 214 43 97

ÇETMİ'nin SESİ

Mahalli Dergi

Çetmililer Eğitim
Kültür ve Yardımlaşma
Vakfı Adına

Sahibi ve Yazı İşl. Müd.
İbrahim TIKIR

ADRES
Feritpaşa Mah. Çifthisar Sok.
Birlik Apt. Altı No: 6/A
Selçuklu / KONYA

TEL.: 0.332.351 79 44

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Hüseyin ALP ÖZEL

YAYIN KURULU
Mehmet BALCI
Abdurrahman ÖNDER
Nurettin ÖZEL
Hasan UYSAL
Niğmetullah UÇAR
Şükrü KARACA

TEMSİLCİLERİMİZ
ANTALYA: Mustafa ÖGÜT
İZMİR: Ahmet ASLAN
ANKARA: Enver ÖZEL
İSTANBUL: Kerim TIKIR
BURSA: Mahmut UÇAR
FRANSA: Eyyüp AKBOĞA
ÇETMİ: Hüseyin GÜÇLÜ

ABONE VE REKLAM İÇİN
BANKA HESAP NUMARASI:
- İbrahim Tıkır
VAKIFBANK MERKEZ ŞUBESİ
2037279 Konya

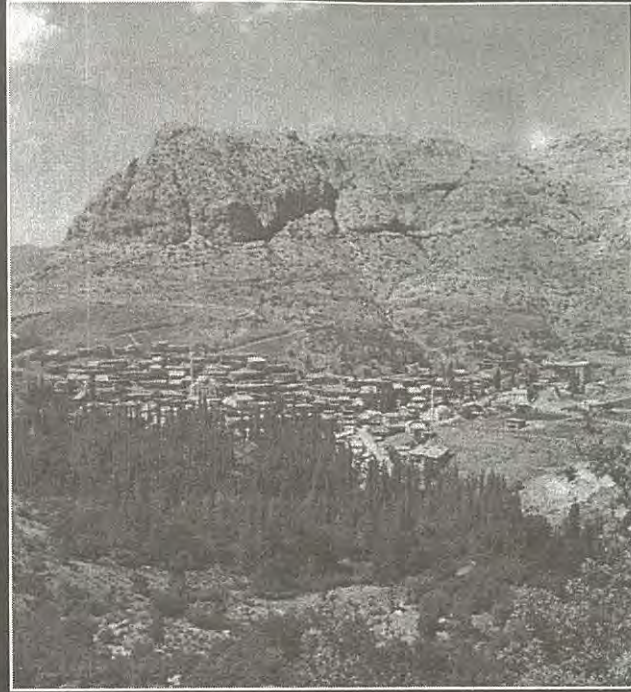
GRAFİK & BASKI

Gökhan
Matbaacılık, Reklam & Ofset Tesisleri
0.332.350 45 80

ÇETMİ'nin SESİ

GÖZÜ, KULAĞI, NABZI...

YIL: 1 SAYI: 4 TEMMUZ - AĞUSTOS 1998

İÇİNDEKİLER

Çetmi'nin Sesi'nden.....	2
Selam ile.....	3
Durum / Kerim Bozdağ.....	4
Bursa.....	5
Çetmi'liler Bursa'da Toplandı.....	6-7
Kerim Tıkır'la Başbaşa.....	8-9
Cennet Vatanın Süsü / Mehmet Balcı.....	10
Bir Eski Dağarcık / Mehmet Şevik.....	11-12
M. Emin Bakdemir'le Röportaj.....	13
Antalya 1. Çetmi'liler Piknik Şöleni Yapıldı.....	14-15
Beni Köyüme Götürün / Mehmet Karaca.....	16
Hikaye / Anne / Kerim Bozdağ.....	17
Basın'da Çetmi'nin Sesi.....	18
Çocuk Sayfası.....	19-22
Haberler.....	23-24
Hikaye / Hüzün de Bir Aşk da Bir / Ahmet Aka.....	25

Çetmi'nin Sesi'nden

● İbrahim Tıkar

Değerli hemşehrilerim,

Elinizde tutmuş olduğunuz bu dergi sadece Çetmi'nin değil aynı zamanda Anadolu insanının sesidir... Biz bu sesi ne kadar gür çıkarırsak o kadar yankılanarak insanlarımızın dertlerine çözüm kapıları aranacaktır.

Güzel yurdumuz Türkiye'mizde olduğu gibi, Göksu Vadisi ve Çetmi'de de erezyonla önemli topraklarımızı kaybetmekteyiz... Ormanların tahrip edilmesi ile birlikte oluşan erezyonun yol açtığı felaketleri saymakla bitiremeyiz. Toprak kaybının yanında oluşan sel felaketi hem ürünlerimize zarar vermekte hem de bağ ve bahçelerimiz tahrip olmaktadır.

Yukarıda saymış olduğumuz nedenlerden dolayı Çetmi'liler Vakfı ağaçlandırma faaliyetine girdi... Bu çabalarımız hızlanarak devam edecektir... TEMA Vakfı Konya Temsilciliği ile çalışmalarımız olmuştur. İlgili devlet kuruluşlarının bu sahada yapacakları çalışmalar kendileri ile temasa geçtikten sonra mücadelemize hız katacaktır.

Erezyon ağaçlandırma ve hayvancılık konularında ilgili devlet kuruluşları bu yöreye bugüne kadar ne yapmıştır, ne yapmaları gerekir, neleri yaptırıp talep edebiliriz?

Orman Bölge Şefliği, Tarım İlçe Müdürlüğü, hayvancılığın ve meyveciliğin gelişimi için neler yapabilir? Bundan böyle bu hususlarda vakfımızın ilgili kuruluşlarla yapacağı çalışmalar hızlanacak sonuçlar dergimiz vasıtası ile sizlere ilan edilecektir.

**Vakfımız adına,
Antalya'da vefat
eden değerli
hemşehrimiz
Ahmet Semerci ve
Hadim'de vefat
eden Mehmet
Boz'un yakınlarına
başsağlığı geride
kalanlara Allah'tan
sabır ve metanet
diliyorum.**

Yarınlarından emin bir nesil, daha güzel bir Çetmi için hepimiz elinden geleni yapmalıyız... Alınması gereken tedbirler bir an önce gerçekleştirilmeli... Çareler üretilmeli... Eğitim, öğretime önem verilmeli, bilinçli bir hayvancılık yapılmalı, tarım alanları konunun uzmanları yönetiminde ziraatçilerle birlikte yapılmalı... Ağaçlandırma faaliyetlerine hız verilmeli... Bütün bunlar sizlerin yakın ilgisi ve alakası ile gerçekleşecek önemli işlerdir...

Bir veteriner gözetiminde yapılacak aşı köyümüzde yüzlerce hayvanın ölümünü önleyebilir... Nitekim geçen yıllarda ölen küçük büyük yüzlerce baş hayvan bu tedbir alınmadığı için telef olmuş ve vatandaşlarımız yüz milyonlarca lira zarara uğramışlardır. Halbuki ilgili devlet birimleri konudan haberdar edilse sonuç bu zararlar kapanmayacak servetlerimiz heba olmayacaktı...

Değerli hemşehrilerim,

Vakfımızın geleneksel hale getirdiği Çetmililer Günü 23 Ağustos 1998 tarihinde Çetmi'de gerçekleştirilecektir. Tüm hemşehrilerimizi bekliyoruz.

Selam İle...

Dergimizin 4. sayısı ile karşınızdayız...

Bugüne kadar takip ettiğimiz çizgide kimi olumsuzluklara rağmen sabırla yürümeye devam ettik, sizden alacağımız güçle devam edeceğiz...

Bir şeyin önemini herkesin aynı duyarlılıkla kavrayacağını beklemek ya da ummak yanlıştır. Biz bu dergiyi yanlış tavır koyanların kanaatleri ile yönlendirseydik devam etmesi ve yaşaması mümkün olmazdı. Doğrular her zaman geçerliliğini sürdürür, yanlışlar gizlense de hükmünü koyar...

Gelecek nesiller bu dergide pay sahibi olanları tanıyacak, bile-

cek, görececek ve anlayacaktır...

Dergimizin bu sayısında sayın Mehmet Emin Pakdemir'le yaptığımız söyleşi, Fransa'dan Mehmet Şevik'in gönderdiği hatıralar, ilköğretimde okuyan başarılı öğrencilerimizin çalışmaları, haberler, çocuk sayfası ve diğer konularla karşınızdayız...

Dergimiz, gelecekte eğer muvaffak olursa, sizin büyüyen destek ve ilginizle daha da önemli çalışmalara imzasını atacaktır.

Önümüzdeki dönemde Türkiye'de var olan tüm Çetmi köylerine -ki sayıları 40 - 50'yi bulmaktadır- beldelerine ulaşmayı düşünüyoruz. Dergimizi oralara gönderdiğimiz gibi oralardan da ha-

berler aktaracağız.

4. sayıya gelmiş olmamıza rağmen henüz her Çetmi'liye yeterince ulaşabilmiş değiliz. Çetmi'liler gününde bu problemin aşılabacağı ümidindeyiz.

Tüm hemşehrilerimizin Çetmililer Gününde Çetmi'nin Sesi Dergisi etkinliklerine katılmalarını bekliyoruz. Bu etkinlikler slayt gösterisi, eski kullanılmış eşyaların tanıtıldığı sergi, fotoğraf sergisi, Konya Fotoğraf Amatörleri Derneği üyelerinin katılımı ile gerçekleştirilecek gezi ve ayrıca başarılı öğrencilerin ödüllendirileceği ödül töreni ve sürpriz hediyeler...

Yeni bir Çetmi'nin Sesi'nde buluşmak dileğiyle...

GÖR YAYLAMIZI

Bahar gelsin, karlar erisin
Sen o zaman gör yaylamızı
aşiretler çadır gursun,
Sen o zaman gör yaylamızı

Ormanıdır dağın süsü
Taşını çinletir keklik sesi
-Sen o zaman gör yaylamızı

Koyun kuzu meleşir
Ak mınarında birleşir
Odunu ile keklik pişir
Sen o zaman gör yaylamızı

Sarı çiçekler karıştır
Arı bal için çalışır
Kızları çeşmesinde buluşur
Sen o zaman gör yaylamızı

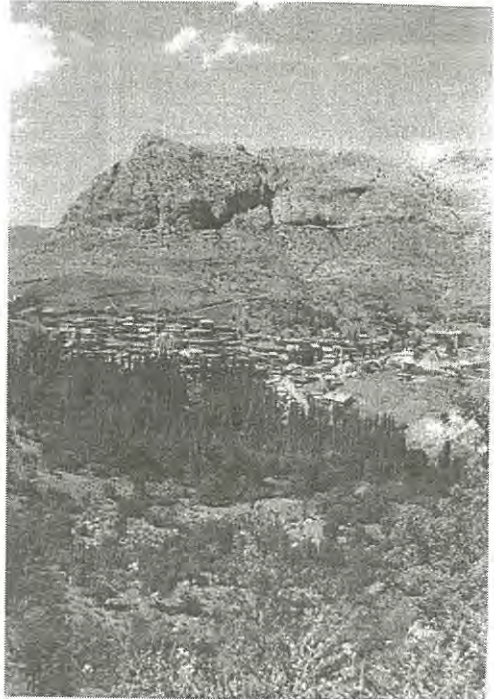
Bereket yağar tarlasına
Doyum olmaz kaymağına
Hele bir de alış havasına
Sen o zaman gör yaylamızı

Bir hoş kokar sarı çiçeği
Yamaçlarını süsler gül sesi
Rüzgar eser deli deli
Sen o zaman gör yaylamızı

Sular çağlar oluk oluk
Kurtlar ulur boğuk boğuk
Sonbaharda benzi soluk
Sen o zaman gör yaylamızı

Hocaoğlu Mehmet anlatır
Sen ne güzel yaylasın
Buğday başak bağlasın
Sen o zaman gör yaylamızı

Mehmet Bayram
1940 doğumlu

Durum

● Kerim Bozdağ

Acılar içinde yoğrulan kalplerin feryadıdır, çaresizliğin, tükenmişliğin çığlığıdır bu...

Ulaşılamayan hedeflerin, gerçekleşmeyen düşlerin sonudur bu... Ölüm...

Ölüm, yolun sonunun görüldüğü andır... Yeni bir başlangıcın, taptaze bir dirlişin, öbür dünyaya uyanışın öyküsüdür...

Aslında bizler doğarken öleceğimiz zamana doğru yolculuğumuz başlamıştır... Geri dönüşü yoktur... Ne yaparsak yapalım. O son bizim hepimizi beklemektedir.

Bütün çabalarımız bizi o ana ulaşmaktan alıkoyamaz. Ne bilim, ne teknoloji ne de tıp... Henüz insanoğlu buna çare bulamamıştır.. Bulması da mümkün değildir... Çaresizlik bizim acziyetimizi belgeler...

Bütün bu şartlar altında öyleyse niçin yaşıyoruz? Sorusu akla gelebilir.

Evet niçin yaşıyoruz?

Para- pul, mal - mülk, şan şöhret, makam - mevki, hemen hemen herşey boş... Yalan ve hayalden ibaret...

Kalıcı güzellikler insan-

**Şefkat-ü merhamette,
güneş gibi ol.**

**Başkalarının kusurunu
örtmekte,
gece gibi ol.**

**Sefiayet-ü cömertlikte
akarsu gibi ol.**

**Hiddet-ü asabiyette
öfki gibi ol.**

**Tevazuu mahviyette
toprak gibi ol.**

**Olduğun gibi görün,
göründüğün gibi ol.**

Hz. Mevlânâ

oğlunun ruhuna ezelde nakşedilen imanda gizli... Ezelden ebede doğru yol alırken karşılaşacağımız engeller, mukaddes olan hak'tan bizi ayırmamalı...

Büyük bir alimin şu sözleri kulağımıza küpe olmalı: "**Allah-ü Tealâ'nın tercih ve ihtiyarındaki güzelliğe vakıf olan kimse, O'nun kendisi için tercih ettiği şeyden başka birşey temenni etmez...**"

Allah-ü Teala'nın tercih ve ihtiyarına teslim olmalı... Kelimelerle değil fiille...

Son zamanlarda Çetmi üzerinde dolaşan hadiseler zincirine eklenen ölüm halkaları bizi düşündürmeli...

Ali Ünal, Ahmet Yeşil, Ahmet Semerci ve Mehmet Boz, evet bu insanlar bizlerle var olan kişilerdi... Kendi kendimize şu soruyu soralım, onlar bizi terkederlerken, acaba bizler sağlıklarında üstümüze düşen vazifeleri yaptık mı? Yapmadık mı? Onların sonunu hazırlayan hadiselerde bizim de bir payımız var mı, yok mu?

Bu sorunun cevabını verdiğimiz an, insanlarımıza sahip çıkmanın, onların problemleri ile ilgilenmenin bize neler kazandıracağını daha iyi anlayacağız.

Bursa

"Baştan başa tarih kokan şu topraklarda,
Bir cami çiçeklenmiş ve bir türbe yeşermiş,
şu çınar ağacından dökülen yapraklarda,
düşünen mevsim gibi her şey tarihe ermiş.

Kubbelerde uçuşan şu beyaz güvercinler,
zamanı uykusundan uyandırır bu yerde.
Ruhumu minareler boşluklara perçinler,
Dirileri ölümler utandırır bu yerde."

**İbrahim Tarık Çakmak, (1951
Şelale Dergisi)**

Dirileri ölümlerin utandırdığı bu yer Bursa'dır. Ve bizler Çetmililer vakfının toplantısına iştirak etmek için buradayız... Burası Osmanlı Devleti'nin filizlendiği, gelişip serpildiği mekân. "... hepsi şanlı, zarif, şecaatli ve muhteşem..." zatların payitahtı... Veliler orada, Mir'ler orada... "Türbelerde şahlanıp dile geliyor mazi;/ Sendedir Sultan Murat, Sultan Cem, Orhan Gazi... (1) Evet Bursa bu ve orada "esen rüzgar değil şüheda ruhudur" (2) akşama doğru indiğimiz termal tesislerinin hemen yakınında bulunan camiye gidiyoruz. Akşam namazlarını eda edecektik... Önünde durduğumuz muhteşem camiye bize tanıtan Kerim TIKIR, bu caminin en az ulu cami kadar güzel olduğunu vurguluyor. Biz akşamın alaca karanlığında bu şaheser camiye

temaşa ederken Murad-ı Hüdavendigâr yazısını okuyoruz... Demek bu camiye Murad-ı Hüdavendigâr yaptırmış. Şairin "Söyle meşhed, öpeyim secde edip toprağını;/ Yok mudur Muradımın sende iki üç damla kanı..." dizeleri içimizde yankılanırken, caminin tam karşısında Murad-ı Hüdavendigâr'ın türbesini farkediyoruz... Ürperdik, irkildik, sevindik, hüznüldük... Garip ama canlı taptaze duygularla heyecanlandık. Yankılanan ezan sesi bizi daldığımız maziden caminin içine çekti... Caminin içi de dışı kadar güzel ve görölmeğe değer...

Kaldığımız Huzur Otel'de akşam yemeklerinin yenmesinden sonra Bursa'nın üzerinde bulunan Uludağ istikametine çıkılacak ve orada piknik yapılacaktı... Gecenin o vaktinde bizleri yukarılarda bir yere götürdü hemşehrilerimiz... Etrafını turlayınca yirmiiki adım gelen bir çınar ağacı, dallarını dünyanın dört bir tarafına erişirmek istercesine uzatmış çağlara direniyor... Sanki bir mucizeyi insanlığa haykırıyor... "Bu dünyada gördüğüm şeyler, görmediğim yaratıcının varlığına beni inanmaya mecbur ediyor." diyen batılı bilim adamı bu ulu çınarı görseydi ne derdi acaba?... İstanbul'dan gelen Hasan Hüseyin TIKIR, "Bu çınarı ihlaslı, samimi, iyi niyetli bir insan dikmiştir..." diyor. Ne kadar da doğru... Ulu çınar dallarını dörtbir yana toprağa

paralel alabildiğince uzatmış. Burada yatan mübarek zatlara kol kanat geriyor gibi...

Kerim TIKIR, Mustafa ÖĞÜT, H. Hüseyin TIKIR, Hulusi BOZ ve İbrahim TIKIR çınarın dallarının mühendislik açısından bu ağacın gövdesinden ayrılmadan durmasının mümkün olmadığını söylüyorlar... Bu halden bile Allah'ın sonsuz kudreti ve azametini görmemek mümkün mü?...

Kaldığımız otele geri dönüyoruz...

Sabah. arabalara binip Uludağ istikametine yöneliyoruz. Bursa'nın tarihi kadar, ormanları da muhteşem... Havası, suyu, hemen hemen her şeyi güzelliklerle bezenmiş sevgi ile donanmış, mazi ile yoğrulmuş... Ve oradaki Çetmililer... Ecdatlarına layık olmanın gururunu yaşatacak çalışmalara öncülük eden güzel insanlar...

"Osmanlı şahini, Uludağ'a kurduğu yuvadan havalandı. Kanadının tüyleri, hâlâ Hint hudutlarından Hicaz ülkesine, Marmara kıyılarından İskenderiye koylarına, Volga boylarından Tuna membalarına kadar uçmaktadır. Hâdiselerin rüzgarları, hatta fırtınaları onu yere düşüremedi." (3) Nasıl düşürsün ki; "Rüzgar değil şüheda ruhudur orada esen." (4)

1- İlhan Yurtsever, Uludağ Dergisi.

2- İlhan Yurtsever, Uludağ Dergisi.

3- H. Ali Yücel, 20. Asır'dan

4- İlhan Yurtsever, Uludağ Dergisi.

Çetmi'liler Bursa'da Toplandı

13.6.1998 günü Çetmililer Eğitim Kültür Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı'na gönül verenler yapılan davet üzerine yurdun değişik bölgelerinden Bursa'ya gelerek toplandılar. Toplantının yapıldığı yer tarihi kaplıcaları ile ünlü Çekirge semtinde bulunan İhlas Holdinge bağlı Huzur Otel termal tesisleriydi. Bu tesislerde ağır-lanan tüm Çetmi'lilerin mas-raflarını İstanbul'da tekstil konusunda başarılı değerli iş adamımız Sayın Kerim TIKIR üstlenmişti. Tüm otel personeli güler yüzlü profesyonel kadro-suyla konuklarını ağırlamıştı. Bu toplantıya vesile olarak ev sahipliği yapan Kerim TIKIR ise misafir gelen tüm Çetmi'lilerle yakından ilgilendi.

Akşam için toplantı meka-nı, otelin geniş bir salonuydu. Toplantıya iştirak eden hemşeh-rilerimiz, yemekler yendikten sonra kendilerine ikram edilen içeceklerini yudumlar-ken vakıf başkanımız sayın İbrahim TIKIR, mevcut durum ile ilgili güzel bir konuşma yaptı. O güne kadar yapılanlar, yapılması gerekenler hususunda vakfın durumu ile ilgili ayrıntılı, aydın-latıcı bilgiler verdi. Belediye Başkanı Mehmet Balcı'dan sonra Bursa Konyalılar Derneği Başkanı bir selamlama konu-şması yaptı. Memiş uslan misa-firleri Çetmi'lilere, Çetmi'lileri de gelen diğer misafirlere teker teker tanıttı...

Toplantının resmi bir havada değil, sıcak bir ortamda samimi ve içten bir havada geçmesi gerektiği dileğinde bu-lunan Kerim TIKIR: "Yapılacak çalışmalarda esas kabul edebi-leceğimiz ana ilkeler belirlen-meli. Bir binanın iskeleti ol-mazsa o bina çöker. Binayı

taşıyan temeller sağlam, sütun-lar kuvvetli ise binanın çökmesi mümkün değildir...

Çetmi'liler Vakfı'nın iskele-tini oluşturacak aydınlarımız, vakfa yapacakları yardım mik-tarını iyi tesbit edip, belli bir ra-kamın altına düşmeden vermeli ve bu yardım yapan insanla-rımız vakfın iskeletini oluşturu-malı...

Katılımcı olan herkes fikir-lerini ortaya koysun... Konuş-malarımız bir sohbet havasında cereyan etsin. Yeni hedefler be-

Bursa Toplantısı

*Antalya'dan geldi altı yiğit er
Konya'mızdan dokuz kişi katıldı
Bursa'lılar ile bütünleştiler
Vakfı için bir görüşme yapıldı*

*Vakfa kalıcı kaynak bulundu
Huzur Otelinin en alt katında
Birlikte olmaktan mutlu olundu
Neşe vardı Çetmi topluluğunda*

*Akşam yemek yenip sohbet başladı
Çetmi'li Çetmi'ye hizmet düşünür
Çetmi hayallerde yine canlandı
Gün geçtikçe vakfın hedefi büyür*

*Sabah hep birlikte neşe içinde
Topluca çıkıldı yükselen dağa
Sular buz gibiydi piknik yerinde
Bizim dağlar gibi nefisti doğa*

*Uludağ'a piknik yapmaya geldik
Taşları var bizimkine benzemez
Toprağın üstüne bir kilim serdik
Birleşen elleri kimse bükemez*

*Çetmi'li olmanın onuru ile
Yükseklerden indik akşam alçağa
Sabah herkes çalışacak azimle
Meydan okuyacak bu zalım çağa*

*Gönlümüz Çetmi'yle dolu kalacak
Bu aşk ebediyen bitmez umarım
Niğmetullah sizi unutmayacak
Hepinize tek tek saygı sunarım.*

Niğmetullah Uçar
Bursa, 14.06.1998

lirleyip, yeni ufuklara açılalım... Dedikoduya meydan vermeden tenkit de edelim takdir de... Ama bütün bunları yüz yüze baş başa konuşabilelim..."

Toplantıya Antalya'dan iştirak eden Mustafa ÖGÜT: "Çetmi'liler Vakfı öncülüğünde TEMA Vakfı ile temasa geçil-dikten sonra geliştirilecek pro-jelerle köyümüz topraklarının ağaçlandırılması ve erezyona karşı korunması tedbirleri alınmalı... Ağaçlandırma faa-liyetlerine, bu vakıfla işbirliği neticesi, bilimsel yöntemlerle daha da bir hız verilmeli.

Türkiye'nin muhtelif yerle-şim birimlerinde yaşayan Çetmi'lileri Çetmi'liler Günü'ne davet ederek, oralarda yaşayan-lara sembolik te olsa burs ve-rerek ulaşılmalı... Onların da katılımı ile Türkiye genelinde etkili bir güç oluşturma-nın temelleri atılmalı.

Bursa'da bulunan ve top-lantıya oradan iştirak eden Abdurrahman ÖNDER: "Vakfın çalışmalarında, yardım toplan-ması hususunda takip edilecek metotlar önceden iyi düşünö-lerek uygulanmalı... Gerekirse Çetmililer günü için masrafları finanse edecek bir ağa bulun-malı... Başkaları bunu çok gü-zel yapıyor... Bizim de bir ağa-mız olsun. Vakfımızın bu tür toplantılar yapmasında yarar görüyorum... Hatta bunu bölge-sel toplantılar yapmak şeklinde gerçekleştirmek gerektiğini düşünüyorum..."

Çetmi'nin Sesi Dergisi feda-karlık yapan bir kısım arka-daşların gayreti ile çıkmaktadır. Onları takdir etmenin yanında desteklemeliyiz..."

Toplantıya Konya'dan işti-rak eden Ahmet ÖZEL: "Vakfın

merkezinin görevlendirilecek bir kişi tarafından sürekli açık bulundurulması gerektiğini, bunun yapılması durumunda daha iyi hizmetlerin verilebileceğini belirtti.

Konuşmalar devam ederken yurt dışından telefon ile toplantıya iştirak eden Baki SOLMAZ, hemşehrilerimizi tebrik ettikten sonra yapacağı yardım miktarını açıkladı.

Gündemin ikinci ve en önemli maddesi toplanacak paralardı. Toplantıya iştirak eden hemşehrilerimizin tümü taahhütlerde bulunarak verecekleri paraların miktarını açıkladılar... Sonuç, 3-3.5 milyar lira bir yekunla neticelendi. Artık gecenin son demleriydi. Herkes yorgun ve uzun yolculuklar sebebiyle bitkindi. Ama konuşmak uykudan önemliydi.

Dinlenmek için odalarına çekilenler yanında uykusuz kalmak pahasına, karşılaşmışken zamanı boşa geçirmeden konuşmayı yeğleyenler de vardı...

Sabah erken saatlerde Bursa'nın üzerinde bulunan ormanlarda piknik yapılacağı sonra da dağılınacaktı...

...

Sabah kahvaltılarından sonra Bursa'da bulunan hemşehrilerimizin organize ettiği geziye iştirak için arabalarımıza bindik... Dağların zirvesine tırmanırken etrafımızda gördüğümüz muhteşem ormanlar bizi büyüledi... Her taraf yemeyeşil, havası temiz, her taraftan sular akıyor... Sanki bütün Bursa buralara pikniğe gelmiş çok kalabalık... Dağın zirvesine çıkınca ortalık sakinleşiyor... Piknik yapılması için seçilen mekanda öbek öbek Çetmi'liler toplanıyor. Çocuklar bir tarafta oynarken kendi gelecekleri için bir araya gelmiş büyüklerinin neler yaptığından habersiz

eğleniyorlar... Bursa'da bulunan Çetmili kadınlar hazırladıkları güzelim yiyecekleri misafirlerine ikram etmek için çalışıyorlar... Her tarafta hemşehrilerimiz Çetmi'lilerden ve Çetmi'den bahsediyor, hatıralar yadediliyor... Daha güzel günler için planlar yapılıyor dilek ve temenniler dile getiriliyor...

Kerim TIKIR'ın çocuğunun hastalanması hepimizi üzüyor... Onlar çocuğu hastaneye götürmek için Hasan Hüseyin TIKIR'la birlikte erken ayrılıyorlar... Değerli iş adamımız sayın Memiş USLAN, aldıkları eti kendi elleri ile pişirerek büyük bir insanlık örneği gösteriyor... Kılınan öğle namazlarının ardından vaktin ne zaman nasıl geçtiğini anlamadan ayrılma zamanının geldiğini farkediyoruz... ve uğurlanıyoruz... Gönlümüzde Bursa ve orada bulunan hemşehrilerimizin unutulmaz hatıralarını ebediyyen taşımak gibi bir sevinç, huzur ve neşe var... Onlar iyi insanlar, Çetmililer iyiliğe layık insanlar... Son sözümüz Bursa toplantısı ve diğer toplantılar için: Bu toplantılar anlatılmaz yaşanır... Dileğimiz tüm hemşehrilerimizin bu tür toplantılara iştirak etmesidir...

BURSA'DA YAPILAN TOPLANTIYA İŞTİRAK EDEN HEMŞEHRİLERİMİZ:

ANTALYA'DAN:

Ahmet AKBAY, Hasan ÇETİN, Niğmetullah UÇAR, Mustafa ÖĞÜT ve misafiri, Erol BOZDEMİR.

KONYA'DAN:

Mehmet BALCI, İbrahim TIKIR, Ramazan AYVAT, Mehmet ÇETİN, Ahmet ÖZEL, Şeref AYVAT, Ramazan YERLİKAYA, Kerim BOZDAĞ, Hulusi BOZ, Hasan ARI.

İSTANBUL'DAN:

Kerim TIKIR, Hasan Hüseyin TIKIR.

BURSA'DAN

Memiş USLAN, Mehmet ÜNAL, İsmail TOPKARA, İzzet TOPKARA, Mehmet AYDOĞDU, Mahmut UÇAR, Abdullah AKPINAR, Hacı UÇAR, Kemal BALCI, Abdurrahman ÖNDER, Ali USLAN.

ÇAĞRI İNŞAAT

Mustafa Öğüt

Mimar-Belediye Meclis Uyesi

Elmalı Mah. 15. Sk. Boğaziçi İş Merk. Kat: 2 No. 11
Tel. : 0.242. 247 97 32

ANTALYA

Kerim Tıkır'la Başbaşa

Kerim Tıkır, 1958 yılında Çetmi'de doğdu. İlkokulu Çetmi, Ortaokulu Hadim, Endüstri Meslek Lisesi Elektronik Bölümünü Konya'da, M.Ü. Teknik Eğitim Fakültesi Elektronik Bölümü'nü İstanbul'da 1981 yılında bitirdi. Antalya Endüstri Meslek Lisesi Elektronik Bölümü'nde üç yıl öğretmenlik yaptıktan sonra 1985 yılında bu görevinden istifa ederek İstanbul'da ticaret hayatına başladı.

Onun ticari başarıları neticesi köye yaptığı yardımlar yanında, Bursa'da Çetmi'lilerin toplantısını masraflarını karşılamak suretiyle finanse etti... Ve o toplantıya öncülük etmesi nedeniyle 3-3.5 milyar lira civarında bir paranın vakfımıza gelir kaydedilmesine vesile oldu... Biz böylesi çalışmalarda pay sahibi olan hemşehrimizi siz okuyucularımıza tanıtalım istedik ve kendisi ile aşağıdaki röportajı gerçekleştirdik.

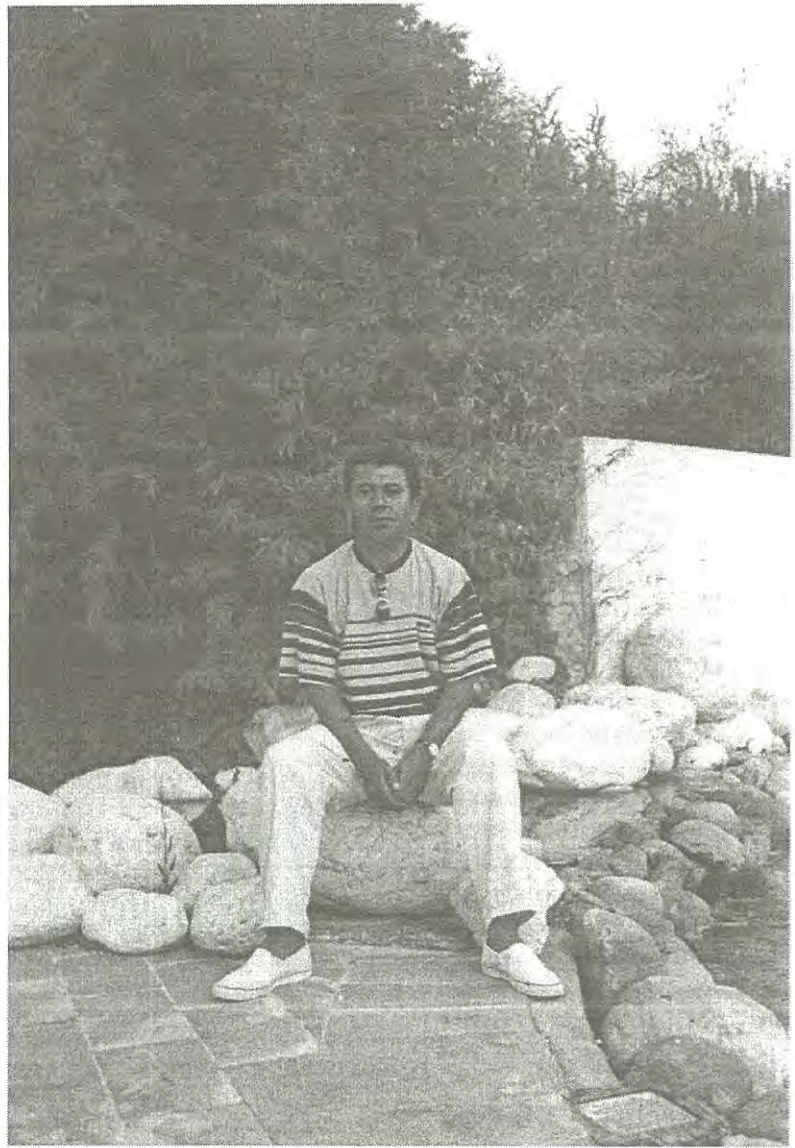
Memuriyet hayatınızdan neden istifa etmek zorunda kaldınız?

1985 öncesi yıllarda özellikle kırsal alan çocukları, bir devlet dairesinde ya da bir kuruluştaki kolay iş bulmak amacıyla okur ve kendi hayatını o şekilde garanti altına almayı amaç edinirdi.. 1985 sonrası yıllarda, değişim süreci içerisinde belli bir eğitimi gördükten sonra, iş bulmak yerine iş kurmayı benimseyen insanların sayısı çoğaldı... Bugüne gelindiğinde bu tez, bu düşünce daha da yaygınlaşmıştır. Ben kendimi bu düşünceyi ilk taşıyan insanlardan biri olarak görüyorum ve tüm gençlerin bu düşünceler ile hareket etmesini öneriyorum.

Şu ana kadarki iş hayatımda çok gelişmiş bir eğitim almamasına rağmen, görmüş olduğum eğitim ve öğretimin çok faydasını gördüm.

Ve bugün hangi iş kolunda, nerede olursa olsun mutlaka iyi bir eğitim aldıktan sonra çalışmakta fayda olduğunu daha iyi görüyor ve anlıyorum.

Argo bir tabir olacak ama, söylemekte konunun anlaşılması açısından bir beis görmü-

yorum; SIĞIR ÇOBANI OLAKSAN BİLE, MUTLAKA OKUDUKTAN SONRA OL.

İş hayatına nasıl başladınız?

İş hayatına tekstille, kumaş alım satımı ile başladım. Üniversitede okurken eniştem Hasan Hüseyin TIKIR'ın konfeksiyon dükkanı olması münasebetiyle okuldan arta kalan zamanlarımı orada değerlendirek "piyasa"yı kavradım.

Benim ikinci okulum bu piyasa idi. Orada geleceğe kendimi hazırladım. Kıstasım ise, potansiyel müşteri kalitesi İstanbul'daydı... Ve kumaş işi yapmaya karar verdim. Ekonomide kaynağa yakın olan üretim-ürünler daha değerlidir.

İşlerinizin ulaştığı seviye hakkında bir fikir verebilir misiniz?

Biz işe amatör kümede başladık, gerek kardeşim, gerekse yeğenlerim ve gerekse ben, kenidimizi birer oyuncu olarak görüyorduk... Birinci ligde oynamak için kendimizi hergün sorgulayarak ve çok araştırarak çalışıyoruz. Şu anda ikinci ligde olduğumuza inanıyorum. İstanbul'da meslektaşlarımız içerisinde firmamızın etkin bir yeri olduğuna kanıyorum...

Çetmi denince ilk aklınıza gelen şey nedir?

Ben şu ana kadar gezdiğim yerler içerisinde Çetmi kadar zor şartlarda yaşayan insan olmadığını gördüm. Bu demektir ki Çetmi, hayatın en zor olduğu yer. ama Çetmi insanı, Çetmi'ye göre kolay başaran ve başarılı olabilen insanların çıktığı yer.

Çetmi hakkında düşünceleriniz?

İnsanlarımızın Çetmi'de birbirine daha saygılı ve sevgi ile yaklaşması halinde çok şeylerin

müspet yönde değişeceğine inanıyorum. Ulusal dejenerasyon Çetmi'yi de direkt olarak etkilemiştir. Ancak bundan kurtulmak ve başarmak belki Çetmi'yi çevrede örnek alınabilecek bir belde haline getirecektir.

Bursa'daki vakıf toplanışının gerekçesi neydi?

Vakıf Çetmi'liler tarafından kurulmuş. Dolayısıyla Çetmi'liler tarafından yaşatılması gerekmektedir. Bolaylılar gelip yaşatmayacağına göre Çetmi'liye burada bir görev düşmektedir. Ben de bu düşünceyle hareket ederek vakfın finans kaynağının oluşumu hakkında böyle bir projenin yararlı olacağına inandığım için organize edilmesini istedim. Bana göre büyük oranda proje başarılı olmuştur. Temennim bundan sonraki yıllarda aynı uygulamanın devam etmesidir. Ben sadece kendi görevimi yaptığımı inanıyorum. daha iyi bir organizasyon yapmak mümkün. Tüm Çetmi'lilerin katkıda bulunmasını istiyorum.

Vakıf hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?

Vakıf ve derginin mutlaka yaşaması gerektiğine inanıyorum.

rum. Çünkü bir oluşumu ortaya koymanın maddi ve manevi büyük sıkıntıları vardır. Ama aynı oluşumu yıkmak bir anlık meseledir. Onun için kurulan oluşumun değerini bilip, iyi anlayıp, yaşatmamız gerekmektedir.

Geriye dönüp baktığınızda üzüldüğünüz önemli olay var mı?

Babamın Ölümü.

İş ve yetişme hayatında görmüş olduğunuz eksiklikler nelerdir?

Köyde doğup hayata başlamak bana göre bir ayrıcalıktır. Çünkü toplumun bütün kültür değerlerini öğrenmiş ve yaşamış oluyorsunuz. Bu da sizin hayattan daha da zevk almanızı sağlamaktadır...

En büyük eksiklik yabancı dil sorunu. Ben işim gereği yurtdışı seyahatlerimde hep bu sorunu yaşadım ve diğer arkadaşların aynı sorunu yaşamaması için tez elden yabancı dil öğrenmelerini tavsiye ederim.

Son sözleriniz?

Çetmi'nin Sesi Dergi'sine yayın hayatında başarılar diler, teşekkür ederim.

Bursa'da Çetmi'li Çocuklar

Cennet Vatanın Süsü

● Mehmet Balcı
Belediye Başkanı

Ağaçtan söz etmek istiyorum. Kainata şöyle bir bakalım. Dağların, ovaların, vadilerin ve vahaların süsü, örtüsü, görüntüsü ve güzelliği bu canlılardır. Bunlarsız dünyayı hayal etmek bile sevimsiz.

O zaman oturup düşünelim ve ülkemizi çölleştirecek ağaç katliamına dur diyelim. Eğer bu konuda biraz daha gecikirsek sanırım bir daha tamiri çok zor olan yaralar açılacak ve milli servet yok olup gidecektir. Bugün bile geç kalınmıştır. Ama zararın neresinden dönülürse kârdır.

Dün dağları bir gelinin telli duvağı gibi süsleyen ve seyyahların seyahatlarına bile zor geçit veren ve güneş görmeyen günlerce gölgesinde yürünen, şairlerin şiirlerine konu olan güzelim ormanlara ne oldu? Ülkenin zenginliği ve serveti değil miydi bunlar. Hangi kanlı eller bu değerleri yok etti. Bu güzelim fidanlar bir yiğit gibi yere yıkılırken biz ne yaptık. Allah aşkına diyorum, aklımızı başımıza alalım.

Köylü, şehirli ve kentli kim olursak olalım, ortak zenginliğimiz olan ağaç konusuna ciddi olarak eğilelim mevcutları korumak için seferber olalım. Gücümüzün son noktasına kadar da ağaç dikelim.

Dikilen fidanlar körpe birer yavru. Bu ihtimamla yaklaşalım onlara, sevelim bu körpeleri. Yeri gelince etrafına koruyucu önlemler alalım. Katil

eller ve bazı varlıklar soldurmasın, kırmassın, yok etmesin onları. Budanıp terbiye edilmesi gerekiyorsa; buna da el atalım bir masum edasıyla üstünü, başını düzeltelim, tıraş edelim onları. Eğer yaz kuraklığında çatlamışsa dudakları imkan nispetinde söndürelim onların yangınlarını. Zorlayalım kendimizi bu konuda. Evimizin kenarına, bahçemizin yanı başına, yolumuzun üstüne dikilen fidanların bakımına dikkat gösterelim.

Şu gerçeği kesin olarak bilelim ki; zaman gelip yaşlanınca bu güzelim canlılar, yine bizim yanımıza dönecek ve süsleyecekler etrafımızı. Kimisi; bizi her türlü tehlikeden, soğuktan ve sıcaktan koruyan evimizin penceresi kapısı olacak, kimisi mobilye olarak salonumuzu tefriş edecek, bir kısmı kaşık, kepçe, bir kısmı da güzel bir avadanlık olarak mutfagımızın ihtiyacını karşılayacak, hatta çoğu kere yazan kalemimiz ve kağıdımızı da ağaç oluşturacak, pek çok canlıya kol kanat gerip yuva olacak, sığınak olacak, parkların vazgeçilmez zineti olacak, gölgesi olacak...

O zaman koruyalım bu değerleri ve peygamber lisanıyla yaklaşalım konuya. Şöyle buyuruyor söz sultanı: "Sizden biri bir ağaç diksin de onun meyvesinden ve dallarından, insan hayvan ve canlılar istifade etsin de, o onun için sadaka olmasın".

Hadis-i Şerif'in ışığında şunu söyleyebiliriz; dikeceğimiz, her fidan bizim için bir can olacaktır. O fidan yeşerdiği müddetçe, insan, hayvan, kuşlar ve diğer canlılar ondan faydalandığı müddetçe sahibi için sadaka olacak ve öldükten sonra da amel defterinin hayır tarafına devamlı yazılacaktır. Çünkü dikilen ağaçlar bütün toplumun menfaatine sadakayı cariyedir.

Değerli okurlarım, yıllarca ihmal edilmiş ve ağaç katliamı yapılmış ülkemizde. Yeniden ormanı bol bir Türkiye için beldemizde vakfımızla el ele vererek bir ağaç dikme seferberliği başlattık. Bugüne kadar değişik türlerden (çam, sedir, akasya, kiraz, ceviz, dışbudak v.s.) olmak üzere 23 - 24 bin civarında ağaç diktirdik ve bakımını yapmak için de gerekli gayreti gösteriyoruz.

Ağaç dikme kampanyamızda bize destek veren ve ilgi duyan bütün hemşehrilerime saygılar sunar, şükranlarımı arz ederim. Kampanyaya katılan ve ağaç dikenler kazandı. Bir takım kaprisleri yüzünden yan çizen ve köşe bucak dikim seferberliğinden kaçanlar kaybettiler ve hep kaybedecekler.

Ağaç dikme kampanyamızda bize fidan temini için büyük destek veren Konya Valisi Sayın Namık Günel'e ve Çevre İl Müdürü Sayın Mehmet BİLGİÇ Bey'e saygılarımı sunar, gelecek kampanyalar için de aynı duyarlılığı göstermelerini beklerim.

Hatıra

Bir Eski Dağarcık

● Yazan: Mehmet Şevik

Cetmi'lilerin bundan 35-40 sene önce rızık kazanmak ve yaşam mücadelesi için çektiği çile ve ızdıraplar.

Yıl 1955. ekim ayının ortaları... O zamanlar Antalya'ya posta posta, grup grup giderdik. Her postanın başında bir dayıbaşı, her grubun da bir söz keseni olurdu. O tarihteki postanın başı Goca Çavuş idi.

Bir sabah vakti köyden çıkıldı. Birer, ikişer, üçer, beşer... Herkesin yorgani, elbisesi ve üç günlük yol azığı. En az dokuz - on dürüm ekmek. Katığımız o zamanlar tomatalı bittiler yapıldı ve ceviz dövülür, kırmızı acı biberle karıştırılarak ekmek dürümlerinin arasına konurdu... Bu minval üzere tam techizatlı bir nefer misali... Tam yük ileri... Birer Çetmi'li...

Bolay'ın Bürelice denilen mevkiisinde erken varanlar geriden geleni beklemek için oturur.

Orada herkes yandaşıyla, tayfasıyla goraf goraf yemek yer. Milletin sonu da yetişince "yürü" emri büyüklerimiz tarafından verilirdi.

Yüründü, az gidildi, uz gidildi, nihayet ikindi üzeri akşamın önü Gevne denilen yere varıldı. Orada hacatı olan giderdi. Namazını kılan kıldı. Elini ayağını yıkayan yıkadı... Büyüklerimiz gidelim mi? Yatalım mı? dediler. Bazı genç kuşaklar yatalım, erken kalkar eşek kırıldığını serinken aşarız

dediler. Yaşlılarımız, şimdi de serin çıkalım yatsıya eşek kıldığını çıkar orada yatarız dediler. Nihayet yatmaya karar verdiler. Yattık. Ama aramızda bulunan ve o yolların durumlarını bilen Talaş Efe, Kuru Mehmet, Göbüt Ali, Gambır gibi kişiler, bu mevsimde bu iyi hava hayra alamet değil dedilerse de gençleri kırmamak için yatıldı. Bir ateş yakıp handa yattık. Gece Talaş Efe dışarı çıkıyor. Gelip milleti uyandırdı. Bakın bakalım dışarda ne var? Ne var yahu? "Kar var" deyince millet dondu kaldı.

Öyle bir kar yağıyor ki, sabah oldu yağar, akşam oldu yağar, tam altı gün kar yağdı. Bu zaman içerisinde idareli yedigimiz halde ekmeğimiz, katığımız bitti. Orada yakınlarda bir su değirmeni vardı. Bazı gençler yöre unu vardır getirelim dediler ve gittiler. Değirmen taşının etrafında olan unu topladılar. O unu hamur yapıp, elimizle yassılıp közün üzerinde pişirdik. Ama yarısı taş ve simsiyah birşey yine de yedik.

O civarda kışın da oturulan bir tek ev vardı. Oraya biri de ben olmak üzere 5-10 kişi gittik. Durumu anlattık. Adam, biliyorum siz akşamdan hata yapıp yürümediniz. Bu size ceza dedi...

Ondan ekmek ve gön -sığır derisi- almak için geldiğimizi belirttik. Peki dedi, ben ekmek yaptırana kadar şo ilerdeki meşelerden birkaç tanesini kesin bana getirin dedi.

Meşeleri kesip evine getirdik. 5-6 okka bazlama yaptırmış... Okkası 2, veya 2,5 liradan. Bir de eşek gönü aldık. O da 10-12 lira filandı. Ve bize; "Yarın hava açık olacak, çay boyundan gideceksiniz, sakın eşek kırıldığını varmayın hepiniz ölürsünüz" dedi...

Ekmeği bölüştük, ayakkabısı iyi olmayanlara gönü taksim ettiler. Çarık diktik. Çarığın içine saracak dolak yok. Boyun atkısı ve kazaklarla çarığı ayaklarımıza uydurup yola tekrar koyulduk, hava o kadar güzel. O yoldan Talaş Efe, Çolak ve Ütük yaz günü bir sefer gitmişler... Şimdi ise 1,5 metre kar var.

En fazla giden 50 metre gidiyor, görmeyen kör misali... O dağa çık, bu dağdan in derken öğle sonuna doğru hava tekrar bozuldu. Tipi, boran, kar göz gözü görmez... Büyüklerimiz, birbirinizin arasını sakın açmayın diyorlar. Burnumuzdan çıkan nefes, bıyıklarımızda buz tutuyor.

Kuru Mehmet, Göbüt Ali, Talaş Efe, birbirinizle helalleşin dediler. - Ben bu cümleyi yazarken olayı aynen yaşamış gibi oldum ve gözlerim doldu-

Bereket o an çok sürmedi. Cenab-ı Allah kırmızı bir güneş verdi. Akşam üzeri bildiğimiz mevkiye ulaştık. Orada yattık. Millet yorgun, argın, bitkin ve üzgün.

Ertesi gün öğleye kadar zorlu yolculuk devam etti.

Ondan sonrası Alanya'ya kadar iyi geçti... Ama açlık son safhasında... Bu sırada aramızda bulunan eski efelerden kavgalı Mustafa rahmetli de vardı. Dediler ki yanık bir türkü söyle o da söyledi, aklımda kalan şu:

"Yıkılası yüce dağlar,
Yol vermedin sen bizlere,
Şükür mevlaya mevlaya,
Çıkardı bizi düzlüğe"

Evet bu da Rahmetli Kavga-
lı Dayımızın o zaman söylemiş
olduğu türkünün aklımda ka-
lanı. Onu rahmetle analım.
Ruhu şad olsun.

Alanya'da hanlar vardı.

Han parası 40 kuruştı. 40
kuruşu veremeyen bazılarımız
denizin kenarında kumun üze-
rinde geceledi. Çetmililer o
zamanlar geçinebilmek için
böyle çilelere katlanmaktaydı.

O zamanlar çileyle yoğrul-
muş ecdadımızın halini unut-
madan yarınlar bakmalı ve
geleceğimizi geçmişimizle bir-
likte yaşamalıyız.

Çetmi halkından Molla
Baki'nın oğlu olan ben Mehmet
Şevik teşekkürlerimi sunar ve
yazımı kendimce dile getirilen
bir mani ile tamamlamak iste-
rim.

Sevgiler tüm Çetmililere...

*Yağmur yağar kuru toprak ıslanır,
Gül kurumuş garip bülbül seslenir,
Garip gönül gurbet elde yaslanır,
Dert dökecek yoldaş yoktur ne çare.*

*Herkes ağlar için için ben gibi.
Yaşam olmuş altmış daha dün gibi,
Bu nasıl yaşayış bilmem nedenin,
Son nefeste güldür yeter Allah'ım.*

*Yazar kalem kara yazı elimde,
Olmaz mı hiç heves insan gönlünde
Oynuyor bir köçek karşı düğünde
Hevesle mi, kederle mi kim bilir?*

*Duman kaplı görünmüyor dağları,
Viran olmuş yatır bahçe bağları,
Varacağım kapalıdır yolları
Açarsa yaradan bekleyin bizi.*
Mehmet Şevik

KON - PA TEKSTİL

Hüseyin Yıldız

TEL. : 0.532. 616 62 31 ANTALYA

ÇETMİ'nin SESİ

GÖZÜ, KULAĞI, NABZI...

6 Sayı Yıllık Abone : 3.000.000 TL
YURT DIŞI : 150 FF.
İLANLAR:
ARKA KAPAK : 40.000.000 TL
İÇ KAPAKLAR : 30.000.000 TL
İÇ SAHİFELER (KARTVİZİT) : 5.000.000 TL

Abone ücretini, ya da yayınlanmasını istediğiniz reklam
metnini bu formla birlikte posta yoluyla ya da faksla
adresimize ulaştırınız.

ABONE FORMU

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Semt/ilçe :
il :
Posta Kodu:
Telefon :
Fax :

M. Emin Bakdemir'le Röportaj

M. EMİN BAKDEMİR KİMDİR?

1950 yılında Emin Yusuf'un oğlu olarak Çetmi'de doğdu. İlkokulu Çetmi, Ortaokulu Taşkent, Yapı Sanat Okulunu da Ankara'da parasız yatılı olarak bitirdi.

1971 yılında duvarcı olarak Almanya'ya gitti. Üç yıl inşaatlarda duvarcı ve kalıpcı olarak çalıştıktan sonra Allah rahmet eylesin. Kerim Güven'in Türk konsolosluğundan onun Almanya'daki bütün öğrenim masraflarını karşılamaya kefil olmasından sonra hazırlık okuluna başladı.

Hazırlık okulunu bitirdikten sonra Devlet Mühendislik Yüksek Okulu'nu 1978 yılında bitirip mimar, mühendis olarak Türkiye'ye döndü. Yurt dışında yüksek okulunu bitiren ilk Çetmi'li sıfatını kazandı.

1978 yılından bu yana Konya şehir merkezinde mimar, müteahhit ve emlakçı olarak çalışmaktadır.

Kendisinin Konya'da yapmış olduğu çalışmalar gurur verici, göz kamaştırıcı niteliktedir... Büyükkoyuncu Hizmet Vakfı mütevelli heyetinde görev almakta gerek Çetmi'lilere gerekse diğer yardım kuruluşlarına önemli miktarlarda bağış yapmaktadır.

Çetmi deyince aklınıza ilk gelen şey nedir? Hatıralarınızdan bahseder misiniz?

Çetmi deyince doğup büyüdüğüm insanları fakir ama gönlü zengin, çalışkan insanların yaşadığı köyümüzü hatırlarım.

Küçük bir hatıra;

Rahmetli babam beni sevindirmek için bir kuş tutup getirmişti. Emin Musa'nın oğlu Emin Bakdemir gelmişti.

- Emmi, bu kuşun anası Çingir'de ağıyor salıverin" dedi. Emin de ben de 6-7 yaşlarında çocuğuz.

- Ben kuşu salacağım, emin tutacak.

İş hayatına nasıl başladınız?

İş hayatına Anadolu tabiri ile sıfırdan başladım. Başarının sırrı olarak şunu söyleyebilirim:

İnsan yaptığı işin detaylarını çok iyi bilmeli. Hırsa hiçbir zaman kapılmamalı. Doğruluk ve dürüstlük ana prensip olmalı.

İş yaptığımız, ortak olduğumuz arkadaşları seçerken iyi seçmeli. Yapılan işten kimse zarar görmemeli... Kul hakkı ile Allah'ın huzuruna çıkmak çok zordur.

Okul yıllarınız ile ilgili anılarınız nelerdir?

Okul hayatımız tamamen kendi güç imkanlarımızla oldu. Allah razı olsun rahmetli babamın kıt imkanları ve büyük fedakarlıkları ile 1964 yılında (Taşkentli olan) okul müdürümüz değerli insan Refik Dikici'nin teşviğiyle ortaokula başlayıp bitirdik. Daha sonra devlet parasız yatılı okulu, yapı sanat enstitüsü ve Almanya... Orada hem işçi olarak çalıştım, hem de okudum.

Yabancı ülkelerde durum nasıldır?

Yabancı bir ülkede çalışmak ve okumak çok zordur. Zira ikinci sınıf vatandaşsınız. Yurt dışında çalışan işçilerimize tavsiyem, günlerini iyi değerlendirip, bir an önce ülkelerine dönmeleridir ve Türkiye'de yatırım yaparken en az üç yere danışmaları, önlerine düşenlere aldanmamaları gerekir.

Öğrencilerimizin sabırla ve çok çalışarak hedeflerine varmaları kişilik ve inançlarından taviz vermemeleri biricik temennimizdir.

Vakıf hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?

Vakfımızın yapmış olduğu çalışmaları yürekten alkışlıyor, gönülden destekliyorum.

Dikkate alınırsa ben, vakfın burs verdiği öğrencilerin şahıslar tarafından okutulması gerektiği düşüncesindeyim.

Antalya 1. Çetmililer Piknik Şöleni Yapıldı.

1. piknik şölenine katılan misafirler ve Çetmililer toplu halde

Antalya Kepezaltı Piknik sahasında 19.07.1998 Pazar Günü muazzam bir organizasyonla Çetmililer birinci piknik şöleni yapıldı.

Şölene Antalya Konyalılar derneği Başkanı Abdullah Durmaz, Antalya Karamanlılar dernek Başkanı Vedat Öksüz de iştirak etti.

Aileleri ile birlikte Kepezaltı piknik sahasında buluşan Çetmililer günün önemini belirten konuşmaları dikkatle dinlediler...

Tertip komitesi adına konuşan Mehmet KARACA'nın okuduğu şiir herkesi duygulandırdı. Niğmetullah Uçardan şiirlerini dinlemek isteyen

hemşehrilerimiz onu defalarca mikrofona davet etti... Toplantıya Bursa'dan Mehmet ÜNAL Ali Aydoğdu ile birlikte iştirak eden Abdurrahman Önder güzel bir konuşma yaptı. Konyalılar Derneği Başkanı Abdullah Durmaz gerek toplantıya iştirak ederek, gerekse yaptığı konuşmayla Çetmilileri onurlandırdı. tertip komitesi

üyelerini, Karamanlılar Dernek Başkanı Vedat Öksüzle birlikte bu kusursuz organizasyondan dolayı tebrik ettiler... Toplantıya Ankara'dan iştirak eden Enver Özel söylediği marşlarla adeta İstanbul'un fethini yeniden yaşattı.

Vakıf başkanımız İbrahim TIKIR günün önemini belirten bir konuşma ile Çetmililere hitap etti. Toplantıya Konya'dan Ahmet Özel, İstanbul'dan Kerim TIKIR, Fransa'dan Mehmet ŞEVİK, Almanya'dan Mustafa GÖKTÜRK katıldı...

Antalya'dan katılan hemşehrilerimizin isimlerini tek tek saymak bu derginin sahifelerine yetmez. Hepsini el ele, kol kola, gönül gönüle, birliğin, bera-

berliğin, dayanışmanın en güzel örneğini verdiler... Kendilerini dergimiz adına tertip komitesinin şahsında tebrik ediyoruz.

Hazırlanan nefis yiyecekler herkese bol bol yetti, hatta arttı... Dileyenler evlerine götürdü...

Herkese bol bol dondurmalar dağıtıldı... Bir tarafta günün anısı için yaptırılan özel kalemler dağıtılırken, diğer tarafta çocuklara gömlekler dağıtıldı, Çetmi'nin Sesi Dergisi okuyucularına ulaşmanın guru-ruyla kapışıldı. Karpuzlar kesildi, çaylar içildi... Sohbetler yapıldı... Çocuklar oynadı... O gün Kepezaltı piknik sahası bir başka unutulmaz gün yaşadı.

Tertip komitesinde görev alan değerli hemşehrimiz Sayın Mustafa Öğüt köyde yeğeninin cenazesine iştirak ettiği için büyük emek verdiği toplantıya katılamadı... Kendisine dergimiz adına başsağlığı diliyoruz...

Tertip komitesi üyeleri, Mustafa Öğüt, Mehmet KARACA, Hüseyin YILDIZ, Ali İhsan KILIÇLI, Dede BOZDEMİR'di... Kendilerini böyle bir toplantıya öncülük ettiklerinden dolayı tekrar tebrik ediyoruz...

NOT: Antalya'da bulunan hemşehrilerimiz aynı pikniğin gelecek yıl mayıs ayı ortalarında tekrar tertipleneceğini beyan ettiler.

Kontalya

ANTALYA KONYA YÖRESİ KÜLTÜR ARAŞTIRMA VE YARDIMLAŞMA DERNEĞİ YAYIN ORGANİDİR.

Hayatta En Hakiki Mürşit İlimdir, Fendir, K. Atatürk

Yakında çıkıyor. Bekleyiniz!..

ÖZ UYSAL ELEKTRİK

Emin Uysal

**Proje - Tesisat
Taahhüt - Ticaret**

Tel. : 0.242. 339 33 44 Ev: 339 33 10
Gazi Bulv. Düdenbaşı Mh. 2302 Sk.
No. A/1 (Konyalılar Cami Yanı) ANTALYA

Beni Köyüme Götürün

Mehmet Karaca'nın Antalya 1. Çetmi'lier Piknik Şöleğinde okuduğu şiir

Dağlar yorulup gökler gürlese
Güneş tutulup geceler gelse
Bu garip Mehmet gurbette ölürse
Koymayın gurbette beni köyüme götürün

Denizler kükreyip satıhsu olsa
Ormanlar yanıp her yer kül olsa
Dünyada birtek yakınım kalsa
Koymayın gurbette beni köyüme götürün

Yandı yürek yandı çıra köz gibi
Nasihat eden anne söz gibi
Keremin Aşlı'ya yandığı gibi
Koymayın gurbette beni köye götürün

Gurbete mi gittin sen gelmez yola
Dola kefenimi sen doğru dola
Uzayıp giden o eğimli uzun yola
Koymayın gurbette beni köyüme götürün

Katran gediği meşe kaplıdır
Vatan için yanan yürek haklıdır
Dumluca iladinle süslüdür
Ösleyin tabutumu beni köyüme götürün.

Aşığım toprak ilet aşına
Dağlardaki keklğine çayına
Güller dikin mezarımın başına
Koymayın gurbette beni köyüme götürün

Azrail canımı alırsa
Mehmet de gurbet elde ölürse
Bizim evler masum viran olursa
Koymayın gurbette beni köyüme götürün

Zümrütten mezar yapsalar
Toprağıma altın katsalar
Mekanın cennet bile deseler
Koymayın gurbette beni köyüme götürün

Kazın mezarım babam yanına
Doyamadım ben gurbette köyüme
Şelam söylen teyze ile dayıma
Bindirin tahta ata beni köyüme götürün.

Köyüne çekinenin çıkmazmış canı
Şılayı rahim yapmazsa eğer
Köyümün taşı, toprağı, altınmış meğer,
Koymayın gurbette beni, köyüme götürün

Eşin dostun sever sende var iken
Düşman olur eşin bile yok iken
Mevlam suçumuzu af etsin sağ iken
Koymayın gurbette beni köyüme götürün

Keklik öten kekik biten yaylalar
Burnumda tütüyor dikmen yaylası
Deresinde balık bağında üzüm
Keklik öten kekik biten köyüme götürün

Her türlü cefayı tattım bıkmadım
Gurbette hasretlik bıktırdı beni
Ölürsem gurbette ruhum iniler
İnletmeyin ruhumu beni köyüme götürün

Vatan hasretliği yaktı gençlikte
Her köye gidipde geri dönüşde
Çocuklarıma emanet ediyorum bu canı
Koymayın gurbette beni köye götürün

Keklik altın kafeste ah vatan demiş
Mecnun Leyla Kerem Aşlı'yı sevmiş
Ben de vatanımı hep böyle sevdim
Koymayın gurbette beni
köyüme Çetmi'ye götürün

Mehmet Karaca

Hikâye

Anne

● Kerim Bozdağ

Karların erimesi ile birlikte etrafı saran sıcaklık baharın müjdecisiydi. Kırklarda çiçekler açmış, herşey yeniden canlanmıştı adeta... Ağaçlar yeşeriyor, kuzular koşmaya, buzağular mülemeye, koyunlar melemeye başlamıştı... Köyün önünden akan su daha da gürleşmiş sesi her yerden duyulur olmuştu... Dağların arasında akan suyun gürültüsü insanın içini ürpertirdi...

Hayat yeniden başlıyordu... Kırklarda açan çiçekler sanki insanların içinde tomurcuklanmıştı... Onların o güzelim kokusu bu topraklarda yaşayan herkesin gönlüne sinmişti... Nerede olursa olsun köyün ardıçları dibinde çekilen bir uyku her şeye değerdi... Orak ile ekin biçmek eziyet gibi görünse de eğlenceliydi... Biçilen ekinde kopan kelleler özenle toplanırdı... Birden bire aniden, kuru otlar, çalılıklar arasından duyulan bir hisırtı ürpertirdi insanın içini... Çıkan ya bir kertenkeledir ya da Goşmar Ahmat... Geleniler ne alemde, köstebekler halâ tünel kazmaya devam ediyorlar mıdır? Ya kaplumbağalar... Ağır ağır ilerlerken kendi evini vücudunda taşıyan bu mahluklar ne acayip yaratıklardı değil mi? Sürüler halinde dolaşan keklıklar bu dağların destanını yazmışlar içimize... Hala sadaları yankılanır benliğimizde...

Kendi kendine bunları düşünen adamın yüzü birden bire acı ile asıldı... Tereddütlü bir şekilde kafasını sağa sola sallayıp derinden bir iç çekti... aklına yuvasını bozduğu kuşlar gelmişti... Bulduğu keklık yumurtaları ne kadar da çoktu öyle... hele o küçücük serçe yumurtaları... Kırdığı zaman içinden civciv çıkan yumurtalar... Başka zamanlar insandan kaçan keklıklar ürkse bile ayrılmıyordu yuvasının çevresinden... Birden bire ilki zamanını hatırladı... Keçiler, koyunlar, kuzular, oğlaklar kavuşma anında bir

başka meleşirlerdi... Herkes yavrusuna kavuşmanın telaşı içindeydi... Mee... Mee... Mmee... Mmee... İlki sağlamak, ilkiya gitmek... Binbir emekle biriktirilen yoğurtların toplanması, yayıklar vasıtası ile tuluklardan çıkan derin sesler... Ahh... O sesler... İnsanı bir an için bile olsa derinliklerde gezdiren ölümsüz sesler...

Birden hiç aklından çıkarmadığı yaşlı annesini hatırladı... Onun şefkatli kollarında geçirdiği günler geride kalmıştı... Anne yüreği, sevgisi her şeyden üstündü... İşte o, yemekte o, çamaşırdaki, bulaşıktaki, tarlada, yolda o... O her yerde ve herşeydi... Kendisi gibi diğer kardeşlerini de büyütmüş muhanata muhtaç etmemişti... O kendisinin hiç hatırlamadığı babasına sadık kalmıştı... Sadece annesinin anlattığı kadarıyla biliyordu babasını... Yaşasaydı... Annesi belki bu kadar eziyet çekmeyecekti. Yüreğindeki sızı dinecekti... ama o, onun gibi olan kadınlar, bir sabır heykeli, namus, vekar, şeref, haysiyet timsali eli öpülesi kadınlardı...

Kocası ile birlikte odun eylediği eli kesiğin başında; "onunla eylemiştik, ölüsü dirisinden kıymetli" diyen, bunu derken sessiz gözyaşlarına hakim olamayan anadolu kadınıydı onlar... Onlar ayaklarının altında cenneti yaşıtan insanlardı... Ana gibi yar olmaz sözünün hakikatini perçinlemişlerdi... Ağrılar, sızılar, yanında hasretlik en dayanılmazıydı...

"Oğlum, biz iyiyiz... Bizi merak etme... Siz iyi olun yeter..." sözleri yankılandı kulaklarında...

Ah annem... Benim garip anam... Sovuk kış gecelerinin sıcaklığını hissettiğim biricik annem... Dağların taşların içinde yalnızlığa mahkum ettiğim annem... Senin hasretinle yanan yüreğimin ateşini yine sen söndürsün...

Artık düşünen adamın önündeki kağıda düşen damlacıklar onun hüznünü taşıyordu beyaz sayfalara... Derinlerden gelen sesi ikinci üçüncü tekrarlayışta farketmişti ancak... Küçücük sevimli kızı baba yemek, haydi yemeğe diyor-du...

"Tamam geliyorum kızım" diyen sesi titrekti...

Sofranın başında kendisinin durgunluğunu farkedenden hanımı,

"Sen durgunsun, ne oldu?"

"Yok birşey"

"Var, var. Birşey var, sen bizden saklıyorsun."

"Yok yahu, birşey yok, yok dedim ya..."

"Tamam, tamam aman sus, seninle konuşulmaz..."

Aradan aylar geçmiş, mevsim değişmişti. Ailecek sılaya gelmişlerdi.

Düşünen adamın dudaklarından belli belirsiz şu cümleler dökülüyordu köyün sokaklarında dolaşırken;

"gözlerinin nuru sönünce anne; içimde bir baykuş ağıladı gitti; Varlığın toprağa düşünce anne, Hicranın kalbimi dağıladı gitti.

Mezarın başında ağlamam yeter, Kabrini bana da açsana anne? Sevgisiz yaşamak ölümden beter, Beni de yanına alsana anne... (1)

(1) V. Daşar M. Türkiye Mec. No: 13 S. 19.

BASIN'DA ÇETMİ'NİN SESİ

Merhaba

23 Mayıs 1998 Cumartesi

Fiyatı: 30.000 TL. (KDV Dahil)

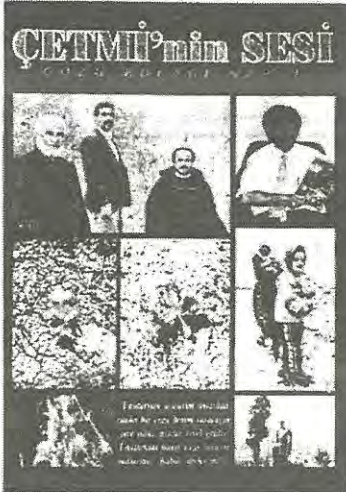
İÇ ANADOLU
Bölgesi'nde
en çok okunan
GAZETEÇetmi'nin Sesi
3. sayısında...

▼ Çetmililer Eğitim Kültür ve Yardımlaşma Vakfı'nca çıkarılan Çetmi'nin Sesi dergisi 3. sayısıyla tekrar merhaba dedi.

Çetmi için ekonomik, sosyal ve kültürel alanda neler yapılabileceğinin bir değerlendirmesini yapan Kerim Bozdağ, "İlerlemek, kalkınmak, geri kalmışlıktan kurtulmak... Yapılması gereken işler hususunda fikir yürütmek ve sonuçta bizim için en doğru şeyi bulmak..." ifadeleriyle özetliyor yazısını.

Antalya Konyalılar Derneği Başkanı Abdullah Durmaz ile yapılan söyleşi, Çetmi eski Belediye Başkanı Yusuf Yerlikaya ile röportaj ile Çetmililer Vakfı'nın faaliyetlerini ilgiyle okuyabileceğiniz dergide, şiirleriyle destanlaşan Alatalı (Balcılar) Kaşıkçı Ali Rıza Efendi'nin Serâpa Rahmetsin isimli şiiri ve birçok araştırma ve makale yer alıyor.

Derginin yazışma adresi: Feritpaşa Mh. Çiftihsar Sk. Birlik Apt. altı. No: 6/A Selçuklu / KONYA

Çetmi'nin Sesi
2. sayısında...

Kerim Bozdağ'ın kaleme aldığı sosyal ve ekonomik açıdan Çetmi'ye ışık tutacak nitelikte yazı ile Çetmi'nin ilk Belediye Başkanı Hasa Çilek ile yapılan söyleşinin karşılaştırılmasıyla kasabanın 20-30 yıl içinde ne kadar geliştiği gözler önüne seriliyor.

Çetmi'nin tarihi, sosyal ve kültürel değerlerinin yansıtıldığı dergide Niğmetullah Uçar'a ait bir şiir ve Kerim Bozdağ'ın objektifinden çok miktarda fotoğrafın yanısıra Sinema Yönetmeni Nurettin Özel'in Mü'min Yazıcı'nın ifadelerini aktardığı Hatip Hoca başlıklı yazı da oldukça dikkat çekici.

Dergide, şimdi aramızda bulunmayan Ahmet Yeşil ile yapılmış ilginç bir söyleşiye de yer veriliyor. Çetmi İlköğretim Okulu Müdürü Rafet Ünlü'nün kasabaya gelişinin anlatıldığı bir yazı, Ahmet AKA'nın; Çetmi, Balcılar, Bolay ve Avşar kasabalarından esinlenerek yazdığı Bizim Eller isimli şiir, Hadimi Hazretleri'nin hayat hikayesi ile M. Akif Avcı'nın Çetmi'de dikimi yapılan Kapari bitkisini tanıttığı yazı ilgiyle okuyabileceğiniz çalışmalar.

Dergide ayrıca, yurt dışında yaşayan Çetmililerin sorunları da dile getiriliyor.

Yazışma Adresi: Feritpaşa Mh. Çiftihsar Sk. Birlik Apt. altı. No: 6/A Selçuklu -KONYA

Çetmi'nin Sesi
2. sayısında...

▼ Çetmililer Eğitim Kültür ve Yardımlaşma Vakfı'nca yayımlanan Çetmi'nin Sesi Dergisi ikinci sayısıyla okurlarının eline ulaştı.

Genel Yayın Yönetmenliği'ni Hüseyin Alp Özel'in yaptığı ve Antalya, İzmir, Ankara, İstanbul, Bursa, Çetmi ile Fransa'da temsilcilikleri bulunan dergi ikinci sayısında Yazışmaları Müdürü İbrahim Tıkır'ın yazısıyla aralıyor sayfalarını.

▼ Devam Sayfasında

ÇOCUK SAYFASI

Çetmi İlköğretim Okulu'nda okuyan öğrencilerimiz

Çetmi'nin Sesi Dergisi Tarafından ödüllendirilecek öğrenciler

BÜTÜN DERSLERDE EN BAŞARILI ÖĞRENCİLER

Sıra No.	Öğrencinin Adı Soyadı	Öğretmenin Adı Soyadı	Sınıfı	Derecesi	Doğum Tarihi	Babasının Adı Soyadı
Birinci	Alime BOZDAĞ	Levent ÇETİNYÜREK	5-A			Hasan BOZDAĞ
İkinci	Ahmet AKBAY	Hasan SERVİLİ	6-A			Ali AKBAY
Üçüncü	Halim KARADENİZ	Hasan SERVİLİ				H. Hüseyin KARADENİZ

RESİM DALINDA

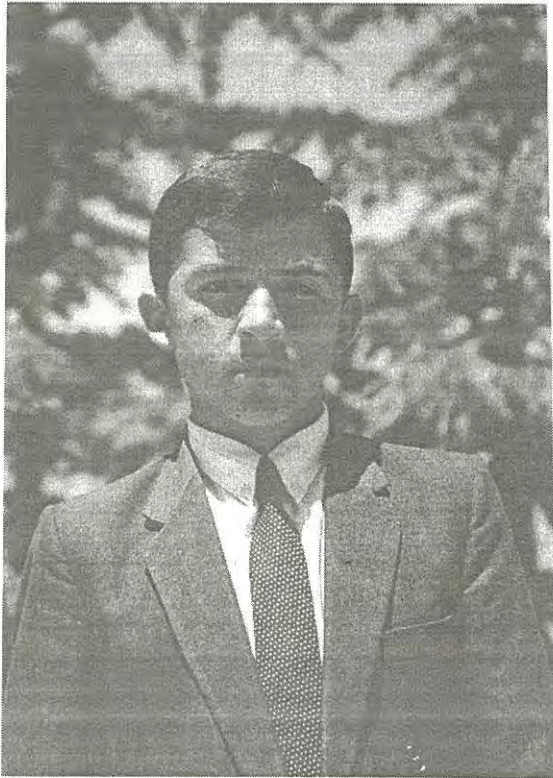
Sıra No.	Öğrencinin Adı Soyadı	Öğretmenin Adı Soyadı	Sınıfı	Derecesi	Doğum Tarihi	Babasının Adı Soyadı
Birinci	Hüseyin KOCAMAN	Yasemin HAKSAL	6-A			Ramazan KOCAMAN
İkinci						
Üçüncü						

ŞİİR YAZMA VE OKUMADA

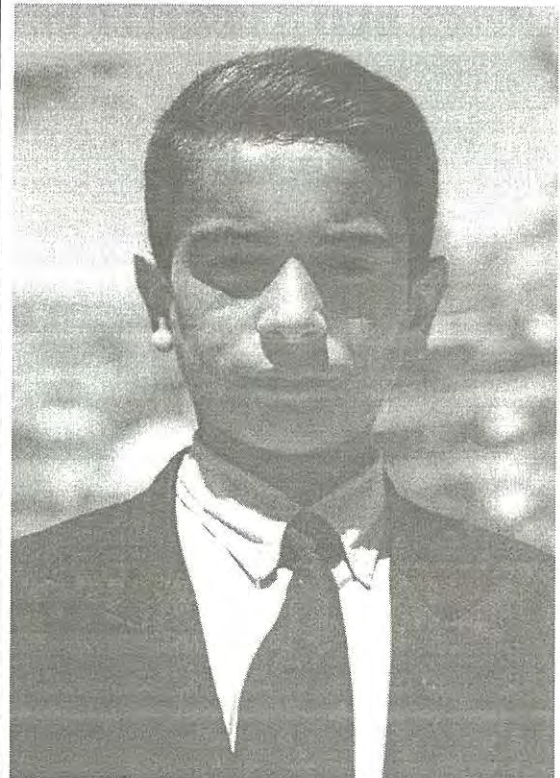
Sıra No.	Öğrencinin Adı Soyadı	Öğretmenin Adı Soyadı	Sınıfı	Derecesi	Doğum Tarihi	Babasının Adı Soyadı
Birinci	Fatma YAZICI	Levent ÇETİNYÜREK	5-A			Memiş YAZICI
İkinci	Ceylani KARADUMAN	Hasan SERVİLİ	6-A			Alim KARADUMAN
Üçüncü	Ahmet AKBAY	Hasan SERVİLİ	6-A			Ali AKBAY

Alime Bozdağ
1997 - 1998 Öğretim Yılında İlköğretim Okulu Birincisi

Ahmet AKBAY
Okul 2. sı

Halim KARADENİZ
Okul 3. sını

Şiir Dalında En Başarılı Öğrenciler

1. ŞİİR

OLMASI GEREK

Çetmi'nin dağında
kestane yoktur
taşların arasında
olması gerek.

Çok güzel kokusu
ihlamur dalı
yoktur köyümüzde
olması gerek.

Çok sevilen meyve
Yarma şeftali
azdır köyümüzde
çok olması gerek

Dikilse fındık ağacı
gelse tüccarı
şu anda yoktur ama
olması gerek

köyümüzün üstünde
kara seki vardır
suyu yoktur ama
olması gerek

gürülevik vardır
boşuna akar
basılsa yukarı
akması gerek

Merak yoktur halkımızda
Herkeste olsun
kiraz ağaçları
çok olması gerek.

azdır köyümüzde
çilek meyvesi
dikilip bahçelere
olması gerek

köyümüzde yoktur kayısı
adet olmayınca
azdır sayısı
aslında herkeste olması gerek

Fatma Yazıcı
(Memiş Yazıcı'nın kızı)

2. ŞİİR

DEVİR DÖNMÜŞ MÜ?

Kara kışın ortasında bahar mı olur
Anıları yazmak kolay mı olur
Yazılanla yaşanan aynı mı olur
Devir dönmüş desem doğru mu olur

Yeşil yaprakları kara toprağı
Zehirleyen bir ilaç vardır elbette
Kavganın figanın olduğu yerde
Devir dönmüş desem doğru mu olur

Rast gele söylemem bu sözleri
Hatırlatmak için yazdım şiiri
Yeni doğan küçük bir bebek gibi
Devir dönmüş desem doğru mu olur

Ceylani Karaduman

ŞİİR

Çetmi atlı bucağ
Odunu kucak kucak
Herkes gurbete gitmiş
Çetmi'de kim oturacak

İbrahim Karacam

3. ŞİİR

UNUTMAM SENİ

Dünya bir gemidir
Yoktur yelkeni
Unutma Çetmi'm
Unutmam seni.

Tarlasını, bağını,
Ekinini, taşını,
mis kokulu havanı,
Unutmam Çetmi'm

Kırlarında kuzular,
Dağlarında çalılar,
Bulunan yaylasını,
Unutmam seni.

Köylüsüyle, şehirlisi,
Hep bir olmuş el ele,
Çetmi'nin sesini,
Duyurmuşlar her yere.

Yaşısıyla genciyle,
Çoluğuyla, çocuğuyla,
Hep kutladık, kutlarız.
Çetmi'liler Gününü.

Unutulmaz anını,
Unutmam güzel Çetmi'm.

Ahmet Akbay
6-A Sınıfı

Çetmi'li çocuklar okuyor...

Resim Dalında En Başarılı Öğrenci

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

Bir kg. bal için; 30 bin arı, 6 milyon çiçek, 20 bin kilometre uçuş gerektiğini,

Siyah ötleğen kuşlarından bir kısmının göç esnasında Alaska'dan Güney Amerika'ya kadar yaklaşık 6500 km.'yi uçarak katettiklerini, daha da önemlisi bu yolculuklarının 4000 km. kadarını Okyanus üzerinde hiç durup dinlenmeden geçirdiklerini,

Ascension adasındaki yeşil kaplumbağaların (Green Turtles) bir zincirin halkaları gibi birbirlerinin arkalarına takılarak yiyecek ihtiyaçlarını karşılamak için Brezilya'ya kadar gittiklerini, daha sonra da yavrulamak için adaya geri döndüklerini, Brezilya ile Ascension arasındaki mesafenin de 2500 km. olduğunu,

Şu ana kadar dünyada yaşamış ve yaşamakta olan hayvanların en büyüğünün Mavi Balina'lar olduğunu, bunların her birinin ağırlığının 6 Afrika filinin ağırlığına eşit olduğunu, bir kerede 4 ton organizmayı yiyebildiklerini ve de tek bir lokmada 45 kg. yiyeceği midelerine indirebildiklerini,

Ağustos böceklerinin boyları bir insan kadar olsaydı, çıkardıkları sesin frekansından binaların yıkılabileceğini,

Dünyanın en güçlü hayvanlarının karıncalar olduğunu, bir defada ağırlıklarının 50 katını taşıyabildiklerini,

Vücutlarında fener taşıyan canlıların sadece ateşböcekleri olmadığını, Yeni Zelanda'nın ışıklı solucanlarının mağara duvarlarına asılarak orayı rahatlıkla aydınlattıklarını, ışıklı solucanların herbirinin yapışkan ipliklerini aşağıya doğru sarkıtarak bunlara takılan böcekleri yukarıya çekerek kendilerine ziyafet verdiklerini, bu canlıların vücudundaki ışık veren maddelerin LÜSİFERİN adını taşıdığını, havadaki veya sudaki oksijenle temasa geçince akıllalmaz bir sır ile soğuk ışık yaydığını,

dünyanın bir çok yerinde karanlıkta ışıldayan mantarlara rastlandığını, hatta Yeni Gine'de bu tip mantarlardan 5 tanesini yan yana getirdiğimizde onların ışığı altında yazı bile yazılabileceğini,

Arı kovanlarının zannettiğimizden daha konforlu olduğunu, bir bakıma hem kalorifer, hem de soğutma sistemine sahip olduklarını, soğuk havalarda bir tarafta toplanarak titreşimleriyle ısı yaydıklarını, sıcak günlerde ise soğutma sistemlerini devreye geçirdiklerini; işçi arıların taşıdıkları su damlacıklarını soğutma grubundaki arıların kanat hareketleriyle zerrecikler halinde dağıttıklarını ve buharlaşan suyun kovana kısa sürede serinlettiğini BİLİYOR MUSUNUZ?

Haberler

ÖLENLER:

30.6.1998 günü Konyalılar Mahallesinin arka tarafında yapımı devam eden bir cami inşaatının yanında bulunan bir ceset halkın dikkatini çeker.

Polise yapılan ihbar üzerine ciddi bir kalabalık toplanır. O kalabalığın içerisinde merakla yaklaşan Çetmililer bulunan cesedin hemşehrimiz Ahmet Semerci'ye ait olduğunu teşhis ederek anırlarlar.

Olayın Çetmililer tarafın-dan duyulup öğrenilmesi neti-cesi tüm hemşehrilerimiz acı hadiseyi diğer yerlerde bulunan hemşehrilerimize aktarırlar...

1954 doğumlu Ahmet Semerci'nin yapılan araştırma-lar neticesi bilinmeyen bir sebepten dolayı intihar ettiği anlaşılr. Yalnız üzerinden çıkan bir not gayet anlamlı ve düşündürücüdür: "Geriye dö-nüşü olmayan hatalar yaptım. Ölümümünden kimse mesul değil-dir. Ahmet Semerci". Herkes bu notun manasının ne olabile-ceğini düşünürken, bekleme-dikleri hadise karşısında sar-sılmıştır. Annesi Havva Semer-ci, kardeşi Eşşe Semerci köy-den, Mustafa, Mahmut, Mehmet Semerci kardeşleri Fransa'dan cenazesine yetişmiş, yeğen-leri ve tüm akrabaları ile birlikte Çetmililer acıya garkolmuştur. Bir gün sonra 31.6.1998 günü morgdan alınan ceset mezarlığa defnedilmiştir. Kendisine Allah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

Hemşehrimiz Mehmet Boz 15.7.1998 günü Hadım Cezaevinde nedeni henüz bilinmeyen bir sebepten dolayı intihar etmiştir.

Kendisinin ölüm sebebi henüz belli değildir. Babası, annesi ve tüm akrabalarına arkadaşları ve Çetmililere baş-sağlığı, kendisine Allah'tan rah-met diliyoruz.

Çetmi İlköğretim okulunda 1997-1998 öğretim yılının sona ermesi sebebiyle tüm öğren-cilere

Çetmi'nin Sesi Dergisi dağıtılmış, aynı zamanda slayt gösterisi yapılmıştır. Öğrenciler bu faaliyetleri alaka ile takip etmişlerdir.

Yağan yağmur suları neti-cesi geçtiğimiz günlerde afet olmuş, bağ ve bahçelerimiz ha-sar görmüştür.

Çetmi'nin Sesi Dergisi adına tüm hemşehrilerimize geçmiş olsun diyoruz.

Yukarıdaki gazete küpü-ründe Mehmet Boz'un hırsız-lık suçundan tutuklandığını yazmasına rağmen kendisinin bu suçla hiçbir ilgisinin olmadığı anlaşılmıştır.

Cezaevinde intihar eden hemşehrimiz Mehmet Boz'un ölmeden önce yazdığı bir askerlik hatırasını kendi dilinden yayınlıyoruz:

21.11.1995 Günü sabah-leyin Çetmi Kasaba'sına özgü uğurlama şekliyle 25 arka-daşım ile birlikte Baskılı'dan uğurlandık. Konya'da herkes kışlasına gitmek üzere ayrıldık. Ben Hatay Serinyol'a gittim. 121 Jandarma er olarak. Alayı 1 TD. 3. BL. Acemi Birliğimi bitirip Şırnağın Silopi ilçesine gitmek üzere 10 gün dağıtım iznine çıktım ve 16 Şubat 1996 günü Şırnağa gitmek için Antalya Atatürk Hava Limanı'na gittim. Ankara aktarmalı olarak Diyarbakır'a uçtum. Diyarbakır toplanma merkezinde 4 gün kış goğuşunda betonun üzerinde ya da 2 kişilik ranzada 7 kişi yatarak konvoy günlerini bekledik ve zırhlı araçlar eşliğinde 21. saatte Cizre'ye vardık. Bir akşam yattıktan sonra Şırnağa hareket ettik. 3 gün de Şırnak'ta kaldıktan sonra Silopi yolcusu kalmasın dediler. Birliğime gitmek üzere 6 arkadaşla birlikte askeri kamyonu bindik. AS. 600 -20 deredecede 3 saatte Silopi'ye vardık. 3 gün de orada kaldıktan sonra bölüğüme gittim. 18 km. uzaklıktaki Habur Sınır Kapısı 2. J. Sn. Bl. Komutanlığında vazifeye başla-dım. 8 gün angarya işlerde çalıştıktan sonra güvenlik kapısına

Mehmet Boz

Cezaevinde intihar...

Hırsızlık suçundan Hadım ilçesinde tutuklu bulunan Mehmet Boz intihar etti

Konya'nın Hadım ilçesindeki Kapalı Cezaevi'nde bir tutuklu intihar etti. Alınan bilgiye göre, hırsızlık suçundan tutuklu bulunan Mehmet Boz (23), cezaevinin tuvaletinde, kendini elektrik kablolarıyla tavana astı. Boz'un, koğuş arkadaşlarına "suçsuz" olduğunu söylediği ve olayla ilgili soruşturmaya başlandığı belirtildi.

gittim. Bir günde telsiz kullanmayı öğrendim. Aradan 1 hafta geçti. Aşçı izine ayrıldığı için mutfığa aşçı olarak başladım. 2 ay aşçılık yaptıktan sonra tekrar TİM'e çıktım. Askerliğimin geri kalan günleri pusuda gece çevre nöbetinde geçti. -15-20'lerde 12 saat çok pusularda yattım. Yağmurda karda çamurda en sonunda rutbelilerle tartışım ve Diyarbakır AS. HAST.'de 1 ay hava değişimi aldım. 1 hafta eksik hizmetimi Taşkent'te yaparak askerliğimi nokta-ladım. Ama rahatsız olduğum konu hala millete kendimi kabul ettiremedim. Herkes deli gözüyle bakıyor. Oysa ben delilikten falan hava değişimi almamıştım.

Mehmet BOZ

Meğer cinayetmiş

Sabah gazetesi
26 Temmuz 1998

5 ay önce otomobillerinin dereye uçması sonucu yanan Sami Yazıcı ile eşinin, kazadan önce bir arkadaşları tarafından para için öldürüldüğü ortaya çıktı

İSPARTA: Antalya Dereboğazi Karayolu Bucak yolu ayrımında, 28 Şubat günü bir trafik kazası meydana geldi. Sami Yazıcı'nın kullandığı 07 VY 499 plakalı otomobil, yol kenarındaki dereye yuvarlandı. Sami Yazıcı (29) ile 24 yaşındaki eşi Burcu yanarak can verdi. Ancak, Sami Yazıcı'nın başında bir delik fark eden akrabaları, cinayet şüphesi ile Cumhuriyet Savcılığı'na başvurdu.

Suçunu itiraf etti

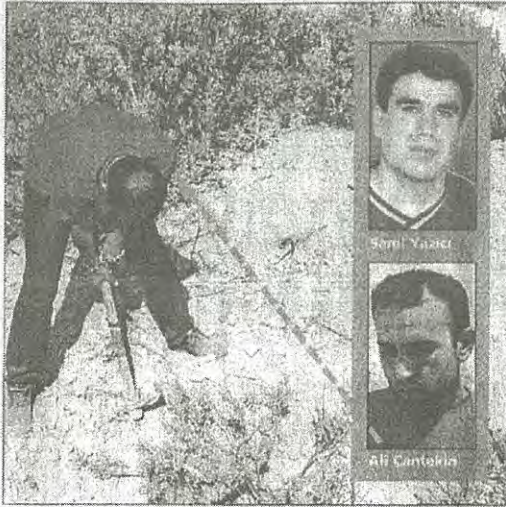
OTOPSİYE göre Sami Yazıcı yanmadan önce kurşunlanmıştı. Soruşturmayı derinleştiren polis, Sami Yazıcı'nın yakın arkadaşı Ali Cantekin'i, ifadesine başvurmak üzere gözaltına aldı. Cantekin, sorgulamada suçunu itiraf etti. Sami Yazıcı'yı öldürmüştü. Yazıcı ile zaman zaman motosiklet alım-satımı yaptıklarını belirten Cantekin, olayı şöyle anlattı:

'4 bin markı istedim'

"İSPARTA'YA bir motosiklet almak için gittik. O motosikletin deposuna koymak üzere bidonlarla benzin ve motor yağı alıp otomobile koyduk. Motosikleti almadan Antalya'ya dönerken, Sami Yazıcı ile eşinden, boşanabilmem için tanıklık yapmalarını kaydıyla verdiğim 4 bin markı geri istediğim için tartıştık. Beni araçtan indirtiler. Sonra geri gelip otomobile binmemi istediler."

Araç ateş aldı

YAZICILAR tekrar geldiğinde yanında taşıdığı tabancayla otomobile doğru ateş ettiğini, aracın ateş alıp dereye yuvarlandığını söyleyen Ali Cantekin, "Sanırım, mermi motosiklete koymak üzere aldığımız benzin bidonuna isabet etti ve bu yüzden yangın çıktı. Ben de korktum ve olay yerinden kaçtım" dedi. Ali Cantekin'in polise gösterdiği yerde bir tabanca ile bir de komando bıçağı bulundu. **HALİM AKÇA**

TABANCAYI GÖMMÜŞ

Ali Cantekin, Sami Yazıcı'nın yakın arkadaşıydı. Bu yüzden polis onun da ifadesini almak istedi. Sorgulamada Cantekin, Yazıcı'ya silahla ateş ettiğini itiraf etti. Cantekin, cinayet silahını ve komando bıçağını gömdüğü yeri de polise gösterdi. Cantekin, Karacaören Barajı yakınlarında toprağa gömülü silahları çıkardı.

GENÇ YAŞINDA MEZARA GİRDİ

Burcu Yazıcı, eşi Sami Yazıcı'nın motosiklet alım-satımı yaptığı Ali Cantekin'in kurbanı oldu. Cantekin'in araçta ateş etmesi sonucu Sami Yazıcı vuruldu. Ardından da otomobildeki benzinler alev aldı.

Hemşehrimiz Halis Yazıcı'nın oğlu ve gelininin katili yakalandı.

25 Temmuz 1998 **MİLLİYET**

Kaza değil cinayet

Sami - Burcu Yazıcı (yanda) çiftini öldüren yangının çıkmasına neden olan kurşunu atan Yazıcı'nın iş ortağı Ali Cantekin (üste) beş ay süren soruşturma sonunda yakayı ele verdi

■ Antalya - Isparta karayolunda 22 Şubat 1998 tarihinde uçurumda yamış durumdaki aracın içinde ölü bulunan Burcu - Sami Yazıcı çiftinin cinayete kurban gittiği anlaşıldı. Sami Yazıcı'nın başında delik olduğunu fark eden yakınları, Bucak Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundu.

■ Soruşturma sonunda olay beş ay sonra aydınlatıldı. Yazıcı'nın iş ortağı Ali Cantekin (33) yakalandı. Cantekin, olay günü Sami Yazıcı ve eşi ile iş için Isparta'ya gittiklerini, boşanma davasında şahitlik yapmadıklarından, dönerken aralarında tartışma çıktığını söyledi.

■ Cantekin "Sami ve eşine şahitlik yapmaları için dört bin mark vermiştim. Yapmadıkları için tartışma çıktı. Sami bana küfür edince arabaya ateş ettim. Mermi benzine isabet etti. Araç yanarak dereye uçtu. Ben de tabancayı gömüp başka bir araçla kaçtım" dedi.

Cem ÇON, Halim AKÇA - BUCAK

Hikâye

Hüzün de Bir Aşk da Bir

● Ahmet Aka

Bu Yol

Neden bu yol kavgasız
Neden kavgaya yok sizde
İnsanlar hep pervasız
İnsanlığa tok bizde

Hüzün de bir aşk da bir
Sonu gelmez bir şiir
Ne varsa ona dair
Dağılır içimizde

Yıllardır bahtını yansıtan Ermenektabanındaki çamurları temizlemeye çalıştı dakikalarca. Sonra doğruldu. Ellerini ceplerine götürdü; katmer katmer katlanmış gazete kağıdının kıvrıklarını düzeltti, naylona sarılmış kaçak tütünü çıkardı, özenle döşedi... Torosların toprağını aratmayan dudağına götürdü. Kuruyan tükürük bezlerini zorladı, uzun uğraştan sonra sarmayı başardı.

Derin bir iç geçirdi.

Kendine geldiğinde, masanın üzerindeki sigaranın sönmüş olduğunu gördü. Kangren olmuş bir uzuv gibi tablada duran sigaranın külünü üfledi... "Bu uçan kül benim hayatım, bu izmarit, günahlarım ve sevaplarım" dedi.

Şiir yazmadan geçirdiği 3-5 ay, boşa harcanmış bir zaman dilimi gibi pişmanlıklarının üzerine bir yenisini daha ekledi.

Gözleri doldu. İçinde bir kıpırdanma başladı; kelimeler yavaş yavaş dizildi dilinin ucuna:

/Tutunacak bir kanat, yürüyecek bir yol ver; yikılsın bu saltanat; bizlere de el kol ver. Derme çatma bir dünya kalmasın arkamızda; yaprağı dökülmeyen ve kopmayan bir gül ver yağmur ve susuzluğum bitsin bir an sevgili... yabana atma bizi, fermanından bir pul ver. Tefekkür ilmek ilmek aydınletsin bu çağı, al/ çağı yere batır, şu tarihe bir dil ver. Yasaklı şiirlerim hapsolmasın içimde, sevda oduyla yandım, rahmetinden bir sel ver. Bana seni hatırlat her saat her saniye ve sana kul edecek bir şuur bir

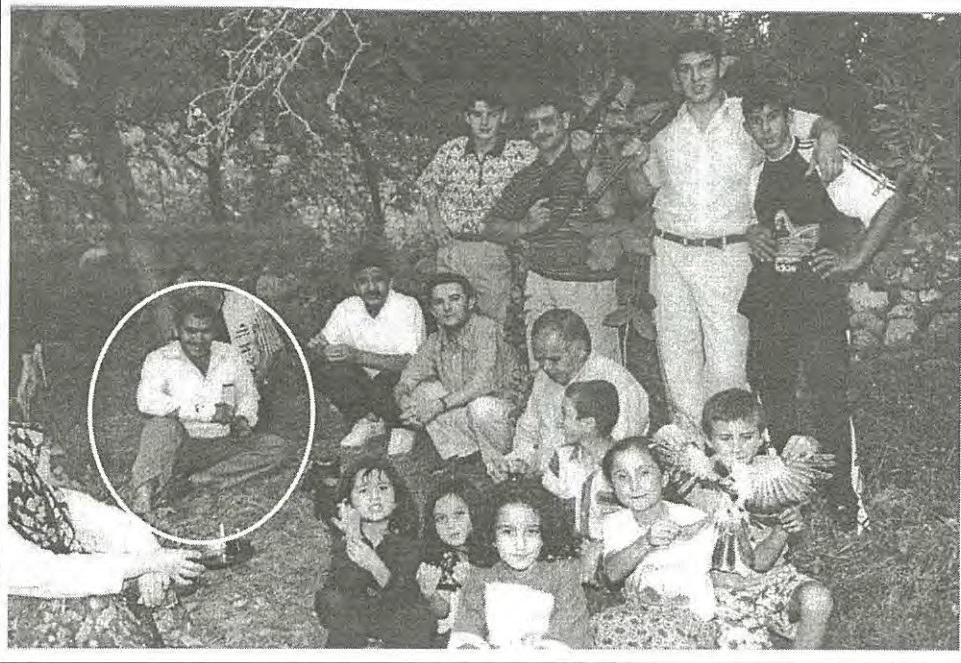
onur ver./

Bu, bir şiir değı; tam anlamıyla bir nesir de olmadı...

Pencereye vuran yağmur taneciklerine baktı. Kalktı, pencereye yöneldi; hiç bir damla diğerine değmiyordu. Ya da ona öyle geliyordu... Damlaların bir nizamla nasıl indiğini seyretti sonra/ ve diyeceğini dedi:

TAZİYE

Kardeşimiz Ahmet Semerci'nin ölümü münasebetiyle taziyede bulunup acılarımıza ortak olan dost, akraba ve arkadaşlarımıza özellikle Antalya'da bulunan tüm hemşehrilerimize candan teşekkür eder, saygılar sunarız.

ANNESİ

Havva Semerci

KARDEŞLERİ

Mehmet Semerci
Mahmut Semerci
Mustafa Semerci
Eşşe Bozdağ

Hasan Bircan

Mehmet Tekeoğlu

Sıddık Özel

Abdullah Eski

İmdat Eski

Hacı Mehmet Akkoca

Dursun Akkoca

GÜZEL ŞEY

Ölüm Güzel Şey;

*Budur perde
arkasından haber,*

*Hiç güzel
olmasaydı,*

*Ölür müydü
peygamber?*

N.F. Kısakürek

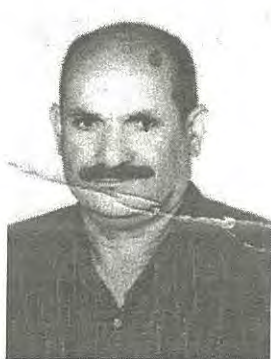
Veli Karadeniz

Mahmut Öztürk

Hasan Semerci

Hüseyin Ünal

Ahmet Aksoy

23 AĞUSTOS 1998
ÇETMİ'LİLER GÜNÜ'NDE DERGİMİZİN
ETKİNLİKLERİ

ÇETMİ'NİN SESİ DERGİSİ
FOTOĞRAF SERGİSİ

ÇETMİ'YE ÖZGÜ
ESKİ EŞYALARIN SERGİSİ

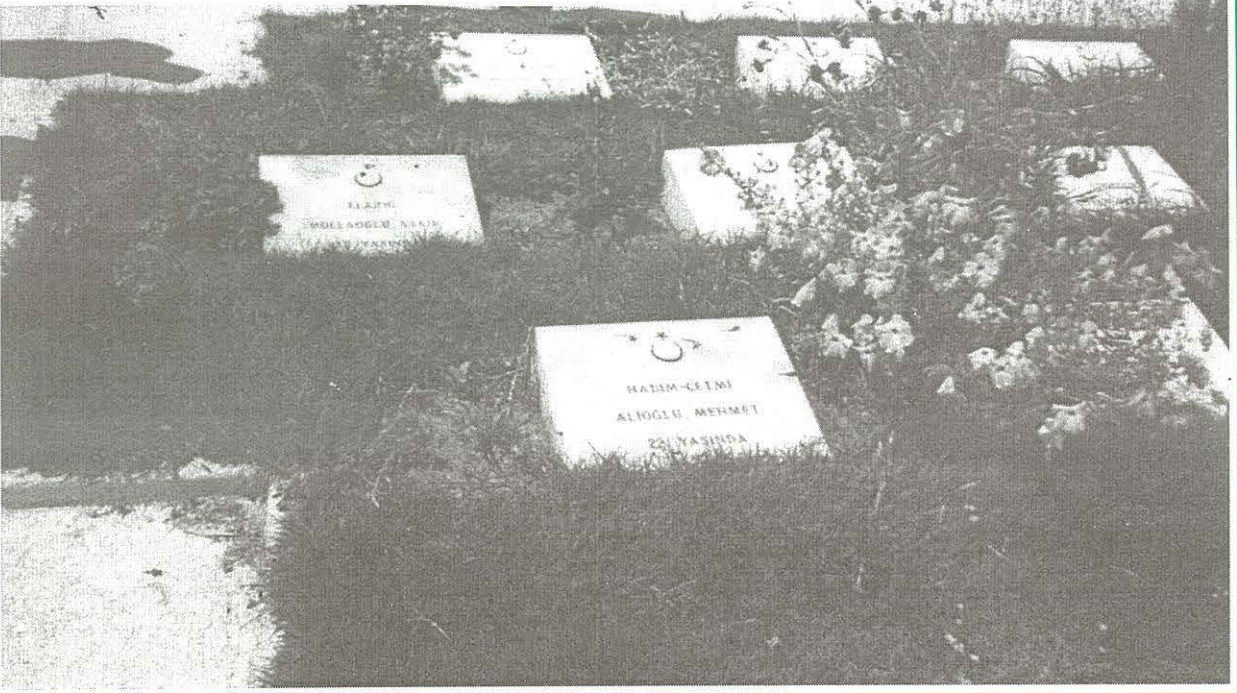
SLAYT GÖSTERİSİ
(GECE)

KONFAD (Konya Fotoğraf Amatörleri
Derneği üyelerinin katılacağı özel gezi)

ÖDÜL DAĞITIMI

Yukarıda ifade ettiğimiz etkinliklere tüm okuyucularımız davetlidir - Çetmi'nin Sesi

Çanakkale'de 22 yaşında şehit düşen
Hadim - Çetmi'li Alioğlu Mehmet'in şehitlikteki mezarı.

MEVLÂNA

TESETTÜR KONFEKSİYON

Erol Bozdemir

Gelinlik, Nişanlık, Damatlık
Ve Ayakkabı Çeşitleri

UMRE ORGANİZASYONU Rıza Turizm İrtibat Bürosu

Elmalı Mah. Subaşı Cad. No. 1 ANTALYA

Tel./Fax : 0.242. 243 58 31 Cep: 0.532.247 47 99

Çocuk

*Annesi gül koklasa, ağzı gül kokan çocuk;
Ağac içinde ağac geliştiren tomurcuk...*

*Çocukta, uçurtmayla göğe çıkmaya gayret;
Karıncaya göz atsa "niçin, nasıl?" ve hayret...*

*Fatihlik nimetinden yüzü bir nurlu mühür;
Biz akıl tutsağıyız, çocuktur ki asıl hür.*

*Allah diyor ki: "Geçti gazabımı rahmetim!"
Bir merhamet heykeli mahzun bakışlı yetim...*

*Bugün ağla çocuğum , yarın ağlayamazsın!
Şimdi anladığını, sonra anlayamazsın!*

*İnsanlık zincirinin ebediyyet halkası;
Çocukların kalbinde işler zaman rakkası...*

N. Fazıl Kısakürek (1983)